

[Thiru Palanivel Rajan]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

rupees in the last general election. It has now been pointed out that, while Mr. K. T. Kosalram was present at the meeting, Mr. S. N. Somayajulu was the person who made the statement that seventy-five lakhs had been spent. I express regret for the mistake and request that the proceedings be suitably amended.

4. தனி உறுப்பினர் அலுவல்—தொடர்ச்சி.

(ii) தனித் தீர்மானங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து, தனி நபர் தீர்மானங்கள். தீர்மானம் 1, திரு. மெய்யப்பன் அவர்கள் இடத்தில் இல்லை; ஆகவே, அது முன் மொழியப்படவில்லை. அடுத்து, இரண்டாவது தீர்மானம், திரு. க. ர. நல்லசிவன் அவர்கள்.

(1) அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் சொத்து வருமான—செலவு விவரங்களைப் பேரவைமுன் அளித்தல்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

“சட்டப்பேரவை அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டதிலிருந்து தங்களது சொத்து, வருமானம்—செலவுபற்றிய விவரங்களை வருடாவருடம் சட்டப்பேரவை முன் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று இப் பேரவை கருதுகிறது.”

பெருமதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் இது போன்ற ஒரு தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிப்பதிலே நான் உண்மையிலே பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஏனெனில் இதுவரையிலே இதுபோன்ற கருத்துப் பேசப்பட்டு வந்ததே தவிர நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கான சந்தர்ப்பம் இருந்ததே கிடையாது. இதை யெல்லாம் விட எனது மதிப்பிற்குரிய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் 1964-வது ஆண்டிலே நானாவது தீர்மானமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்—மசோதா உருவத்திலே இந்தச் சட்டசபையிலே கொடுத்தார்கள். அதன்மீது விவாதம் நடந்தது. அதை ஆதரித்து ஓட்டு போட்டவர்களிலே, எங்களிலே பெருவாரியான நண்பர்கள், இங்கே இருக்கிறோம். அதை எதிர்த்த பல பேர் இங்கே கிடையாது. அந்த வகையிலே இது நிறைவேறும் என்பதற்கு எனக்குப் பூரணமான நம்பிக்கை இருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல, என்னுடைய 14 வருஷ சட்டசபை வாழ்விலே நிறைவேறக்கூடிய தீர்மானம் கொண்டு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இப்போ பொழுது தான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் நாம் மகிழ்ச்சிக்குரியவர்களாவோம் என்பதிலே எந்தவிதமான சந்தேகமும் கிடையாது. முதல் முதலாக, அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு கொடுத்த மசோதாவிலே கொடுத்த காரண, காரிய விளக்கத்தைப் படித்துவிட்டு இதைப்பற்றி நான் பேச விரும்புகிறேன்.

Whereas the citizens of India are engaged in the great experiment of “Democratic Socialism” and whereas the practice of democracy should be nurtured in our country based on high principles, political and moral, and whereas the people should be convinced that their representatives holding offices either as Members or as Ministers hold such offices only for the public benefit and not to benefit themselves directly or indirectly and should be above suspicion, an enactment as above is necessary.

என்ற காரண, காரிய விளக்கத்தோடு இந்த மசோதாவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உண்மையிலே அன்றைக்கு நாட்டிலே இந்தத் தீர்மானத்தை மசோதாவாகக் கொண்டுவந்து சட்டமாக்குவதற்கான அவசியம் இருந்தது

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்கு அரசியல் வாதிகள் மாத்திரம் அல்ல, பொதுமக்கள் கூட அவர்கள் மத்தியிலே இருக்கிற அரசியல்வாதிகள் மீதும் அரசியல் வாழ்விலே நீண்ட நாட்களாக இருப்பவர்கள் மீதும் அபவாதம் கூறக்கூடிய பெரும் போக்கு இருக்கிறது. இதற்கான காரணம் என்ன என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். தேர்தல் காலத்திலே அந்த அந்தக் கட்சிகள் தங்களையே கட்சிக் கொள்கைகளைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக அந்த அபேட்சகருடைய தனி யோக்கியத்தை என்ன, வரவு-செலவு என்ன, அதிலே அவர் குடும்பத்தைப் பற்றியும் பேசுவதான அதிகமாக இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் கொள்கை வளக்கத்தைப் பேசாமல் இதைப்பற்றியே பேசுவதை நாம் பார்க்கிறோம். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். 20 ஆண்டு களுக்கு முன்னால் சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலே மக்களெல்லாம் மகிழ்ச்சி வேளைத்ததிலே திளைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சுதந்திர போராட்டத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் கூட ஒரு பெரும் போரிலே ஈடுபட்ட சிப்பாய்கள் எப்படிப் போராட்டம் வெற்றிகரமாக முடிந்த உடனே ஆடம்பரக் கேளிக்கையிலே ஈடுபட்டார்களோ, அதைப் போல் சில நன்மைகளைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள். அதனுடைய விளைவாக இன்றைக்கு அரசியல்வாதிகள் என்று சொன்னாலே மக்கள் அருவருக்கக் கூடிய ஒரு நிலையில் வந்திருக்கிறது. இதை நாம் கவனித்தே தீரவேண்டும். இந்த நாட்டின் நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் அத்தனை போர்களும், அந்தக் கட்சி, இந்தக் கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் இந்தத் தர்மானத்தை ஆதரிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தத் தர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1964-ம் ஆண்டில் இந்தச் சபையில் இந்த விஷயம் வந்த காலத்தில் கூட அதன் அடிப்படை நோக்கத்தை, எந்த நோக்கத்தை எட்டவேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோமோ, அதை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இப்பொழுது அதற்கு அவசியமில்லை என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர, அதன் அடிப்படையை யாரும் ஆட்சேபித்தது கிடையாது. அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு 20 ஆண்டு காலமாக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விரக்தியை நாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னால் பொருளாதாரத்தறையில் மாற்றம் ஏற்படும், அரசாங்கத்தைத் தன்மை பாதகராக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்கள், இன்றைக்கு அவை இரண்டுமே வேகமாக அழிந்து கொண்டிருப்பதை ஒப்புக்கொண்டு தான் திரவேண்டும். வேறு வழி கிடையாது. சோஷலிஸ்தத்தில் முழு நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் கோஷலிஸ்தத் தறையில் இந்தத் தேசம் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறது, அந்தத் துறையிலே நாம் எந்த அளவுக்கு அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறோம் என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தவர்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், அந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால், அந்தத் துறையிலே தேசம் முன்னேறிவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. சமத்துவம் இன்னும் இந்த நாட்டிற்கு முழுவதும் வந்தவிடவில்லை. வாழ்வில் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கிறது. தேசத்தில் என்னைக்கும் இல்லாத அளவுக்கு இன்றைக்கு ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் சமத்துவம் வேண்டும், சமத்துவம் தான் தங்கள் முழு மூச்சு, தங்கள் கொள்கை என்று இந்த நாட்டை ஆண்டுவந்தவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், உண்மை நிலை என்னவென்றால், ஏழைமேலும் ஏழையாக ஆனால், பணக்காரன் மேலும் பணக்காரன் ஆனான். இந்த நிலையிலே, இதனுடைய விளைவாகத்தான், மக்களிடையே அரசியல் கட்சிகளிடத்தில் ஒரு சந்தேகம் கூடத் தோன்றியிருக்கிறது, தேசத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே பேசக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது முழுவதும் உண்மையாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக நிச்சயம் உண்மையைத் தேடிக் கண்டிப்பிடித்துவிட முடியும். பத்திரிகையில் அடிக்கடிசெய்தி வருகிறது. ஒருவர் இவ்வளவு கோடி கொள்ளை டிடி தார். அந்த மந்திரி இவ்வளவு சொத்துச் சேர்த்தார், இந்த மந்திரி இவ்வளவு சொத்துச் சேர்த்தார் என்றெல்லாம் செய்திகள் வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

அதன் மூலம் அவர் மீண்டும் பதவிக்கு வரக்கூடிய காரியங்களை செய்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றெல்லாம் பேச்சு அடிபடுகிறது. இன்றைக்கு ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆண்டு காலமாக ஆட்சி புரிந்தவர்களை மக்கள் வெளியே அனுப்பி வைத்துவிட்டு, நம்மை ஒத்தவர்களை இங்கே ஆட்சிப்பீடத்தில் உட்கார வைத் திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள், விடுதலை பெற்ற பிறகு சட்டசபையில் அங்கம் வகிக்கும் சூழ்நிலை இருந்தது. இன்றைக்கு நம்மை ஒத்தவர்கள் தான் சட்டசபையில் இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு மன்னர்கள், ராஜாக்கள், இவர்களெல்லாம் சட்டசபையில் அங்கம் வகித்தார்கள். நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வசதியுள்ளவர்கள் எதைச் செய்தாலும், எந்தத் தவறைச் செய்தாலும், சமூகத்திலுள்ளவர்கள் அதைப்பற்றி அதிகம் கவலை கொள்வது கிடையாது. ஆனால், நம்மை ஒத்தவர்கள் சட்டசபையில் இப்பொழுது அங்கம் வகிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை மாறி இருக்கிறது. ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமூகத்தில் இப்படிப்பட்டவர்கள் மீது சந்தேகம் வளரக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அமுக்கு அகலாமல் வெள்ளைச் சட்டை போட்டுக் கொண்டால் கூட சந்தேகப்படக்கூடிய சூழ்நிலை சமுதாயத்தில் வளர்ந்திருக்கிறது. அரசியல் கொள்கைகளை வைத்து தேர்தல்களில் போட்டி இடக்கூடிய போக்குக்குப் பதிலாக, அவன் இவ்வளவு சொத்து சேர்த்துவிட்டான், இவன் இவ்வளவு சொத்து சேர்த்துவிட்டான், அவன் கார் வாங்கிவிட்டான், என்றெல்லாம் உண்மை இல்லாத குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லி தேர்தலில் ஜெயிக்க முடியும் என்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அந்த வகையில் பார்த்தால், நாம் சுத்தமானவர்கள் என்று காட்டிக்கொள்வதற்கு இதைவிட வேறு எந்த மார்க்கமும் கிடையாது. அது மாத்திரமல்ல; அன்றைக்கு ஒரு அதிகாரப் பற்றற்ற மசோதாவை இந்தச் சபையில் கொண்டுவந்த எள்து மதிப்பிற்குரிய திரு. மசோதவன் அவர்கள், அவரே இதைச் சட்ட ரூபத்தில் இங்கு இன்றைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலையில் சட்ட அமைச்சராக இங்கே வீற்றிருக்கிறா என்பது எனக்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சி தருகிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து, இந்த மாநிலத் திற்கு மட்டுமல்லாமல், இந்தத் தேசம் பூராவுக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது போன்ற ஒரு மசோதா கோளத்தில் வந்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அது சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், மந்திரிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, தேர்தலில் நிற்பவர்கள் அனைவரும் மக்கள் மன்றத்தின் முன்னால் தங்களது சொத்துக்களைப் பற்றிய கணக்குகளை வைக்க வேண்டும் என்ற வகையில் அந்த மசோதா கோளாவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், நாமும் இது போன்ற மசோதாவைக் கொண்டுவருவதன் மூலம், மக்களிடையே புதிய தெம்பை, புதிய நம்பிக்கையை உண்டு பண்ண முடியும்.

இதன் விளைவாகச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், மந்திரிமார்கள், மேல் தட்டில் இருக்கக்கூடியவர்கள், இது போன்ற நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்ற மாறுதல், இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அதிகார வர்க்கத்தினரையும் பாதிக்கின்றது. நம்மை சுத்தமானவர்கள் என்று காட்டிக் கொள்ள இது போன்ற ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வருவதைவிட வேறு சிறந்த வழி கிடையவே கிடையாது. 1972-ம் ஆண்டு வாப்போகிற தேர்தலையும் பற்றி நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 20 ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்து வந்தது. அதன் விளைவாக மக்களின் வாழ்க்கையில் பெரிய புரட்சிகரமான எந்தவிதமான மாறுதலும் ஏற்பட்டது கிடையாது. ஆகவே, அதிருப்தி அடைந்த மக்கள் காங்கிரஸ் ஆட்சியை அகற்றிவிட்டு, நம்மை ஒத்தவர்களிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் பரவலாக பல்வேறு இடங்களிலும் அப்படிப்பட்ட மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களிடம் நம்பிக்கை உண்டு பண்ணத் தவறிய காங்கிரஸ் ஆட்சியை மக்கள் மாற்றி விட்டார்கள். இப்பொழுது நம்மை ஒத்தவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கக்

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

கூடிய சூழ்நிலையில் மக்களுக்குப் தெம்பு ஊட்டும் வகையில், நம்பிக்கை ஊட்டும் வகையில், புரட்சிகரமான மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும். பொரு ளாதாரத் துறையில் மாறுதல் ஏற்படுத்துவதல்லாமல், அதற்கு முன்னால், மக்கள் மன நிலையில், எண்ணத்தில் ஒரு தரன் உண்டு பண்ண வேண்டும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்தால் தான், அதற்காக வித்திட்டவர்க ளாக ஆவோம். காந்திஜி இருந்த காலத்தில், நியாகத்திற்கு பெருமதிப்பு இருந்தது. இன்றைக்கு அந்த மதிப்பு அழிந்துவிட்டது. இதே போக்கில் நாம் போய்க் கொண்டிருந்தால், 1972-ல் பொதுத் தேர்தல் நடக்கும்மா, அல்லது நாட்டில் சர்வாதிகார ஆட்சி வந்திடுமா என்று சந்தேகம் எழக்கூடிய அளவுக்கு சூழ்நிலை இருக்கிறது. எந்த வகையில் பார்த் தாலும், இந்தத் தீர்மானத்தை மசோதா உருவமாக ஆக்கி, சட்டமாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் தி.மு.க. அரசுக்கு உண்டு என்பதை நான் அழுத்தத்திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மாத்திரமல்ல. இதற்கு முன்னால் இந்தச் சபையில் இதுபற்றி கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தை முன்பிருந்த பல அங்கத்தினர்கள், திரு. சங்கரன் போன்ற காங்கிரஸ் தரப்பில் இருந்த அங்கத்தினர்கள் கூட ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு எதிரான கருத்து ஒன்றும் கிடையாது. சில நாட்களுக்கு முன்பாக மதிப்பிற்குரிய திரு. மாதவன் அவர்கள் பத்திரிகை யாளரிடத்திலே பேசும்பொழுது அமைச்சர்கள் தங்களுடைய சொத்து பற்றிய கணக்குகளைக் கொடுப்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அகில இந்திய அடிப்படையிலே லோக பால் ஏற்படுத்துவது, அல்லது மந்திரிமார்கள் தங்களுடைய சொத்து பற்றிய கணக்குகளை முதல் மந்திரியிடம் கொடுப் பது, முதல் மந்திரி தன்னுடைய சொத்து பற்றிய கணக்குகளை மந்திரிசபை யிடம் கொடுப்பது ஓரளவுக்கு மந்திரிமார்களை மட்டும் காப்பாற்றிக் கொள்வ தற்குப் பயன்படும் தவிர, நம்மை ஒத்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சுத்தமானவர்கள் என்று காட்டிக்கொள்ள இதைவிட வேறு எந்த வழியும் கிடையாது என்று நான் நம்புகிறேன். தேசம் பூராவுக்கும் இம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படுவது வழிக்காட்டியாக இருக்கும். இம்மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதன் மூலம் இந்தக் காரியங்களை நாம் வெற்றி கரமாகச் செய்ய முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். பத்திரிகைகளில் இதைப்பற்றி செய்திகள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அவன் இப்படி பணக்காரன் ஆனால், இவன் இப்படி பணக்காரன் ஆனால் என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இந்தத் தீர் மானத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இதை ஆதரிக்கும்படி அங்கத்தினர்களை மிகவும் பணிவோடு, அன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பு இந்த சட்டமன்றத்தில் இம்மாதிரி தீர்மானம் கொண்டு வந்த என்ன சகா, நண்பர் இன்றைக்குச் சட்ட அமைச்சராக இருக்கிறார். அவர் நிச்சயம் இது பற்றிய மசோதாவைக் கொண்டுவருவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அதில் துளிக் கூட எனக்குச் சந்தேகம் கிடையாது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தக் கணக்கு சரியில்லை, அந்தக் கணக்கு சரியில்லை என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முறையில் நம்முடைய கணக்குகளை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்துவிட்டால் பொதுக் கணக்குகளைப்பற்றி இவ்வளவு சிரத்தை எடுத்துக் கொண்டு யாரும் கேட்கமாட்டார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் சொத்து சேர்த்துக் கொண்டார்கள் என்ற சந்தேகம் தீர்க்கப்பட்விட்டால், பொதுக் கணக்கில் ஊழல் இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படாது. ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை சபை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும், மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு மசோதா வரிவடிவம் கொடுத்து, அடுத்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் இதைச் சட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கு எல்லா விதத்திலும் உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

முற்
ப-ல்
10-30

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பின்னால் இருக்கும் கருத்தையும், மனப்பான்மையையும், நான் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய தேசிய இயக்கத்திற்கு மிகப் பெரிய சிறப்பை அளித்து, வாழ்விலே எளிமை, தியாக உள்ளம், நாட்டுப் பற்று போன்ற கொள்கைகள் தான். அந்த “நாஷனல் வால்யூஸ்”, மதிப்புக்களெல்லாம், கடந்த 20 ஆண்டுகளில் படிப் படியாக அளித்து, ஒழிக்கப்பட்டு விட்டன. அதன் விளைவாக, அரசியல் வாதி என்றாலே யோக்கியதை இல்லாதவன் என்ற பரவலான கருத்து நாட்டிலே வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை இன்றைக்குப் பரிசீலித்துப் பார்க்கும் போது, செல்வம் ஒரு சிலர் கைகளில் குவியக் குவிய, ஏகபோக மூலதனமாக வளர வளர, அவர்கள் தாங்கள் எதையும் செய்ய முடியும் என்கிற நிலை வளருகிறது. ஏராளமான செல்வத்தைப் படைத்தவர், தன்னுடைய செல்வத்தைக் கொண்டு அதிகார வர்க்கத்தைத் தன் வசப்படுத்திக் கொள்வது எளிதாகி அரசியல் கட்சிக்காரர்களையும் தங்களுக்குச் சாதகமாக ஆக்கிக் கொள்ளவும் பல சமயங்களில், வெற்றி பெற்று விடுகிறார்கள். சமீபத்திலே, பாங்கிகள் நாட்டுடைமையாக்கப்பட வேண்டும் என்று நாடாளுமன்றத்திலே வந்த போது, அதற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பைப் பார்த்தோம். ஏகபோக மூல தனத்தை, தொட வேண்டுமென்றால், கூப்பாடு வருகிறது. கம்பெனிகள் நன்கொடை அளிப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதை காங்கிரஸ் கட்சியின் மேலிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டாலும், அதை தத்துவமாக ஏற்கும் அளவு இருந்தாலும், தீர்மானமாகவோ, அல்லது மசோதா வாகவோ, நாடாளுமன்றத்திலே கொண்டு வர அந்தக் கட்சியிலே எதிர்ப்பு வருகிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். பிரல்ல போன்றவர்கள் அதைக் கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான எம். பிக்களை, மேலும் மேலும் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பணப் படுத்திக் கொள்ள, அதிகார வர்க்கத்தைத் தன் வசப்படுத்திக் கொள்ளத் தக்க போக்கு வளர்ந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். நாம் அரசியல் வாழ்வில் இருப்பவர்கள், தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். அவ்வப் பொழுது, நம்முடைய தூய்மையை எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய அளவில் இருக்கிறோம். அதனால் இப்படிப்பட்ட கருத்து வரவேற்கத்தக்க கருத்தாக இருக்கிறது. அது சட்ட வடிவத்தில் வந்தாலும் சரி, வேறு எந்த ரூபத்தில் செய்தாலும் சரி, அதை உரிய வகையில் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தச் சமயத்திலே, ஒரு விஷயத்தைத் தன்னிலை விளக்கமாகவும், என் கட்சி நிலை விளக்கமாகவும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பெறும் சம்பளம், படி, தனிப்பட்ட எம். எல். ஏ. யைச் சேர்ந்தது அல்ல. தனிப்பட்ட யாரும் அதை எடுத்துக்கொள்ள இயலாது. அது இயக்கத்தைச் சார்ந்தது. இயக்கம் பொறுப்பேற்கிறது. அவரை நிர்வகிக்க. குறிப்பிட்ட சட்ட, மன்ற உறுப்பினரானாலும், அமைச்சரானாலும், இயக்கத்திற்குக் கட்டுப்பாட்டு இயக்கத்தின் கொள்கைகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டு நடக்கக்கூடியவர்கள். தான் பெறும் பணத்தை இயக்கத்திடம் தந்து விட்டு, பிறகு அதிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இது இந்தியா முழுவதும் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, வேறு சாதாரண முழு நேர ஊழியராக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு என்ன சம்பளம் இருக்க வேண்டும் என்று கட்சி முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற நியதியைப் பின்பற்றுகிறோம். மேற்கொண்ட தொகையை வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அது, முதல் அமைச்சராக இருந்தாலும், வேறு சாதாரண கட்சி உறுப்பினராக இருந்தாலும், அதில் கறாராக அமல் நடத்தி, கொள்கை, கட்டுப்பாட்டை நாங்கள் நிலைநாட்டி வருகிறோம். அந்தக் கட்டுப்பாட்டிற்கு, அந்த நிலைமைகளுக்கு ஒப்புக் கொள்ள வில்லை என்றால், கட்சியிலிருந்து விலகிவிடுவார்கள்.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்]

என்னைப் பொறுத்தவரையில், வேதனை மிக்க நிகழ்ச்சி ஒன்று இந்த சட்ட மன்றத்திலே ஏற்பட்டது. ஏற்கெனவே, ரெலின்யூ மாநியத்தின்மீது விவாதம் நடந்தது. அப்பொழுது வரிசை நாட்டு, நிலக்கிழார்கள் நிலத்திற்குப் பட்டா பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு தவறான விவரத்தை வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தந்து, அந்தத் தகவலை, முதல் அமைச்சரிடம் கொடுத்து, கம்ப்யூனிஸ்ட், மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு 50 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பட்டா போட்டிருக்கிறது, என்று முதல் அமைச்சர் மூலமாகக் கேட்கப்பட்டது. நான் மிகவும் வருத்தமும் வேதனையும் பட வேண்டிய நிலை இருந்தது. என் கட்சியில் நான் அகில மத்தியக் குழுவில் உறுப்பினனாக இருக்கிறேன். 25 ஆண்டுகளாக முழு நேர ஊழியராக வேலை செய்து வருகிறேன். என் கட்சியில் லேசான சந்தேகம் இருந்தாலும், எந்தப் பொறுப்பான இடத்திலும், கீழ் மட்டக் கமிட்டியிலும் கூட அங்கம் வகிக்க முடியாது. இவ்வளவு சோதனையையும் தாண்டிய பிறகுதான், மாநில மத்தியக் குழுக்களில் பொறுப்புக்குப் போக முடியும். அப்படியிருக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட கேள்வியை இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே கிளப்பியது. நான் உண்மைநிலையைக் கூறி, மறுக்க வேண்டியிருந்தது, ஒரு வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சியாகும். இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிடுகிறேன். என் தொகுதியில், எனக்கும் ஒரு கார் அன்பளிப்பாகத் தந்தார்கள், (குறுக்கீடு) எல்லாவற்றையும் விளக்கவேண்டும் என்று கருதுகிறேன். அது என்னுடைய கார் இல்லை : நான் இஷ்டப்படி பயன்படுத்த முடியாது. அந்தக் கார் என் பெயரில் கூட பதிவாகவில்லை. திண்டுக்கல் நகர் கட்சிச் செயலாளர் பெயரில் இருக்கிறது. அது இயக்கத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்கிற நோக்கத்தைக் கொண்டு அப்படிச் செய்யப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட காரை நிலைகளை மேற்கொள்ளவில்லை என்றால், பொது வாழ்வில் நமக்கே சங்கடங்கள் பல ஏற்படும். ஆகவேதான், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினரானாலும், அமைச்சராக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட காரை கட்டுப்பாட்டை அனுசரித்து, எவ்வளவு சேற்றை வாரி வீசினாலும், நம்மீது ஷட்டிக்கொள்ளாத வகையில் நடந்துகொள்ளுகிறோம். ஆகவேதான், இந்தத் தீர்மானம் வந்திருக்கிறது என்பதைப் பரக்கும்போது, குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திரும்பத் திரும்பக் கம்பனிகள் டொனேஷன் மூலமாகப் பணங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, பெரு முதலாளிகள் நாட்டையும் அரசுகளையும் ஆட்டிப் படைக்க முடிகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது பார்த்தால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தருகிறார்கள் பெரும் பெரும் முதலாளிகள் ; லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை சுதந்திராக் கட்சிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். விவரங்களை யெல்லாம் நாடாளுமன்றத்திலே தந்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் தொல்லையாக இருந்தால், மாற்றும் நிலை இருக்கிறது. அதனால்தான், கீழ் மட்டத்திலிருந்தே பரிசுத்தமாக வைக்க வேண்டும் என்கிற நிலை ஏற்படுகிறது. நல்ல முறையில் தயக்கமின்றி விளக்கங்கள் கொடுக்கும் அளவில், அரசியல் இயக்கங்கள் இருந்தால்தான் நாட்டுக்கு நல்லது. மக்களுக்கு உபதேசம் செய்வதற்கு முன்னால், எது சத்தம், எது அசத்தம் என்று பொதுவாழ்வில் வகைப்படுத்தவில்லை என்றால், நமக்கு மதிப்பு இருக்காது. மக்களின் ஊழியர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் வந்திருக்கும் நாம், அந்தத் துறையில் தனிக்கவனம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுது தான் நம்மீது சேற்றைத் தெளித்தாலும் அது ஒட்டாத நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அப்படி ஏற்படுத்திக் கொள்வது அவசியம், அவ்வாறு செய்யும்போது, அரசியல் கருத்துக்கள் தனிப்பட்ட பிரச்சாரத்திற்கு எடுபடாமல், அரசியலில், இந்த நாட்டுப் பொருளாதாரம் எப்படி அமைய வேண்டும், உற்பத்திப் பெருக்கம் எப்படி எப்படி அமைக்கப்பட வேண்டும், உற்பத்தியான சர்க்குக்கள் எந்த எந்த வகைகளில் விநியோகம் செய்யப்படவேண்டும் என்கிற உண்மையான பொருளாதாரத் தத்துவங்கள் பற்றிய அரசியல் விவாதங்கள் நடக்கவும் வழி ஏற்படும். அந்த முறையில் தான் நாட்டு மக்கள் வளம் பெறுவதும் சாத்தியமாக இருக்கும்.

[திரு எ. பாலசுப்பிரமணியன்] - [1968 ஆகஸ்ட் 29]

அதிகமாக தனிப்பட்ட முறையில் குணக்கேடுகள், ஒழுக்கக் கேடுகள் இவைகளே பிரசாரத்தில் இடம் பெற்று, எங்கே பார்த்தாலும், அரசியல் மேடையிலே உட்கார்ந்து கேட்க முடியாத நிலைதான் ஏற்பட்டு வருகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்க்க, நண்பர் மதிப்பிற்குரிய நல்லசிவம் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தின் பின்னால் இருக்கக் கூடிய கருத்தை, அது மசோதா மூலமாகவோ அல்லது தீர்மானம் மூலமாகவோ, ஏற்று சரியான ஏற்பாட்டைச் செய்து கொள்வது மிக மிக அவசியமானது. ஆனால், நமக்குத் தெரியும், சட்டம் எப்படிச் செய்தாலும், சட்டங்களை என்னென்ன வழிகளில் உடைக்கலாம் என்பதை நாட்டில் புரிந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் பழக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் இதைத் தீர்த்துவிட முடியும் என்று திரு. நல்லசிவம் நம்பமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கட்சியின் கொள்கை சரியாக அமையவேண்டும், அதில் பற்று இருந்து நிலைநாட்ட வேண்டும், அப்பொழுதுதான் கட்டுப்பாடு இருக்கும், கட்டுப்பாடு இருந்தால்தான் ஒழுக்கம் இருக்கும், ஒழுக்கத்தைக்கடைப்பிடித்தால்தான், வாழ்க்கை சீராக அமையும். இவை அனைத்தையும் மனதில் கொண்டு, இந்தக் கருத்தை வரவேற்றுப் பேசி, ஏதாவது வகையில் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்ற பொதுவான கருத்து மன்றத்திலே தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஏதாவது அளவில் வந்தால் அது இந்தத் தரத்தில் வெகு உதவியாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்து, இந்த தீர்மானத்தின் மீது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நேரமளித்த தலைவருக்கு உண்மையான நன்றியைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. டி. ஸ்ரீராமன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே இந்த இரண்டாவது தீர்மானமாவது, “சட்டப்பேரவை அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் தேர்தெடுக்கப்பட்டதிலிருந்து தங்களுது சொத்து, வருமானம்—செலவு பற்றிய விவரங்களை வருடாவருடம் சட்டப்பேரவை முன் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று இப்பேரவை கருதுகிறது” என்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல முற்படுகிறேன். மக்கள் சேவையே மகேசனுக்குச் செய்யும் சேவையாகும் என்ற தத்துவத்தை மனத்தில் நிறுத்தி நாம் பாடுபடவேண்டும். மக்களுக்காக சேவை செய்ய இருக்கின்றோம் என்று ஒரு சக்தியப் பிரமாணத்தை நாம் மேற்கொண்டு அந்த வழிக்குள் காரியங்களைச் செய்து வருகின்றோம். நாம் செய்யும் கடமைகளை ஒவ்வொரு நிலவரத்திலும் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் செய்யும் காரியம் புனிதமேண்டும். மக்களுக்காக இருக்கிறதா, மக்களுக்காக இருக்கிறதா என்று பார்த்துத் தான் காரியம் ஆற்றுகிற நிலையில் உழைத்து வருகிறோம். மன்னர்கள் அரசாண்ட காலத்திலே ஒரு தனிப்பட்ட நபர் நீதியோடும் நேர்மையோடும் ஆண்டான் என்ற நிலைமை இருந்தது என்பது வழிவழியாக வந்த சரித்திரமாகும். இன்று நாம் மக்களுடைய தேவைக்காக மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்டு, நாம் நம்முடைய கடமையை ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் பணியாற்ற வந்திருக்கிறோம். நாம் செய்யும் காரியங்களைப் பொறுப்போடு பணியாற்றுகிறோமா என்று யோசித்து அதன் பின்னரே அதில் ஈடுபட வேண்டும். புனிதமான நிலையிலே நாம் போரிட்டதற்குப் பின்னால் நம்முடைய தேசப் பிதா மகாத்மா காந்திஜியின் பின்னால் வந்தவர்களாக நாம் அனைவரும் மிகவும் தெள்ளத் தெளிவாக இருக்க வேண்டும். குறிப்பாக, நாம் சொல், செயல் இவை இரண்டிலும் ஒற்றுமையுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். எதைச் சொல்லுகிறோமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். நாம் சீரிய முறையில் புனிதத் தன்மையடையக் கூடிய வகையில் மக்களுக்காகப் பணியாற்றுகிறோமா என்று நம்மை நாமே உன்னிப்பாக கவனிக்க வேண்டும். நாம் இந்த நாட்டில் ஜனநாயக மன்னர்களாக இருக்கிறோம். மன்னர்கள் எவ்வழியோ அவ்வழியே மக்கள் என்று ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். நாம் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்தின் மன்னர்களாக, நாட்டு மக்களின் பண்பாட்டைச் சீரிய முறையில் வளர்க்கும் செயல் மன்னர்களாக விளங்க வேண்டும்.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. இல. பலராமன்]

குறிப்பாக, பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நம்மை பல்லாயிரக் கணக்கான கண்கள் கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. நமக்கு இரண்டு கண்கள் தான். ஆனால் நம்மைச் சுற்றிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான கண்கள் நம்மையே கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கண்களுக்கு நாம் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். நாம் என்னென்ன தவறுகளைச் செய்கிறோம், நம்மிடத்தில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பொது மக்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகிறார்கள். பொதுமக்களின் கண்களுக்கு அஞ்சி நடக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். பொது வாழ்வில் இருக்கக் கூடியவர்கள் அதிருப்தியான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மேலும் வளரவிடக் கூடாது. ஆகவே தான் இதைத் தீர்மான ரூபமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பொது வாழ்வில் இருக்கக்கூடியவர்கள் புனிதமான செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தை வளர்ப்பதற்கு இது நல்ல வாய்ப்பாக அமையும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பொது வாழ்வில், சுதந்திரம் வாங்குவதற்கு முன்னால் நாம் நேருஜி போன்றவர்களின் வழியைப் பின்பற்றி வந்திருக்கிறோம். அதற்கு “நேர் வழி” என்று கூடச் சொல்வார்கள். நேருஜி போன்ற தலைவர்கள் தங்களுடைய சொத்துக்களை தேசத்திற்காகவும், தேச மக்களுக்காகவும் அர்ப்பணித்தார்கள். தங்களுடைய சகதுக்கங்களை மறந்து நாட்டுக்காக நாட்டு மக்களுக்காக உழைத்தார்கள். அதை இந்த நாடு இருக்கும் வரையிலும், இந்த உலகம் உள்ளவரைக்கும் யாரும் மறக்கமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு நல்லதொரு கோட்பாட்டை வகுத்துத் தந்தார்கள். நாம் மக்களை வேறு திசையில் திருப்பி நம்முடைய புனிதத் தன்மைக்கு இழுக்கை ஏற்படுத்திவிடக்கூடாது, மாசு கற்பிக்கக் கூடாது. நாம் இன்னின்ன காரியங்களை இன்னின்னவாறு அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு நல்ல வழியை வகுத்துத் தந்திருக்கிறார்கள் நம் தலைவர்கள்.

அடுத்தபடியாக, பத்திரிகைகளின் வாயிலாகப் பல செய்திகள், வருகின்றன. ஒருசிலர் ஒன்றிரண்டு கார்களை வாங்கினார்கள் என்று செய்திகள் வருகின்றன. இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியத்தையப் பற்றி அவர் 50 ஏக்கர் நிலம் வாங்கினார் என்று மறைமுகமாகக் கூறப்பட்டது. பொது வாழ்வில் ஈடுபடுவோர்களுக்கு இது போன்ற மாசுகள் ஏற்படக்கூடாது. தன் வாழ்வை அழித்துக் கொண்டு பிறருக்காக வாழ வேண்டும் என்பதே பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ளோருக்கு உள்ள மணிமொழி. பொது வாழ்க்கை என்பது மெழுகு வர்த்தியைப் போன்றது. தன்னையே அழித்துக் கொண்டு பிறருக்குப் பிரகாசத்தைத் தரும் மெழுகுவர்த்தியாக இருந்தால் நாடு நல்ல முறையில் செயல்படும். நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு பெறுவார்கள். பொது வாழ்வும் நல்ல முறையில் இயங்கும்.

பொது வாழ்வில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளிடம் ஒரு சிறிய காரியத்திற்காகச் சென்றாலும் பணம் வாங்குகிறார்கள் என்ற எண்ணம் பரவலாக பொதுமக்களிடையே பசுப்பட்டிருக்கிறது. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும் இதைக் கூறுகிறார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க அரசினர் கண்டிப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தச் சர்க்கார்—மாநில சர்க்கார்—செய்ய முடியாவிட்டாலும் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்யலாம். ஒரு அதிகாரி லஞ்சம் வாங்கினார் என்றால் அவரை எத்தனையோ முறைகளில் கண்டிக்க, தண்டனை கொடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒருவர், ஒரு காரியத்தை தான் சாதித்துத் தருவதாகச் சொல்லி பணம் வாங்கினாலும், அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்படும் தண்டனை அவருக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். பொது வாழ்வில் ஈடுபடுவார்களுக்கு இத்தகைய தண்டனை தேவையா என்ற கேள்வி எழலாம். ஆனால் குற்றம் செய்வதைப் பொறுத்துத்தான் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட சட்டமே இயற்ற வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. நாம் ஒழுங்காக நடந்தால் அதிகாரிகளும் ஒழுங்காக நடந்துகொள்வார்கள்.

[திரு. இல. பலராமன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

பொதுமக்களும் செம்மையாக நடந்துகொள்வார்கள். பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் வருடா வருடம் தங்களுடைய வருமானம்-செலவு பற்றிய விவரங்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இதிலே எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது. இது நியாயமான கோரிக்கை. பொதுவாழ்வில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இதை அனுஷ்டித்தால் பொது மக்களுடைய நல்லெண்ணத் தையும், பொது மக்களின் நல்ல அபிப்பிராயத்தையும் பெறுவார்கள் என்பதோடு நாட்டுக்குச் சேவை செய்யக்கூடியவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று போற்றுவார்கள். ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி, வாய்ப்பளித்த பேரவைத் துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. எம். சுரேந்திரன் :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவை அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியோர்களின் வருமானம்-செலவு பற்றிய விவரங்களைச் சட்டப் பேரவை முன் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இது ஒழுக்க நியதி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு தீர்மானம். இன்றைக்கு ஜனநாயகக் கோட்பாட்டுகளைக் கடைபிடிக்கின்ற ஒரு அரசியலை இந்த தேசம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒப்புக் கொள்வதற்கு முன்பிருந்தே ஒழுக்க நியதிகள் மதச் சார்புகளிலே போதிக்கப்பட்டு வந்தன. அந்தந்த மதங்கள், அந்தந்த மதத்தவர்களிடையே நல்ல எண்ணம், நல்லொழுக்கம், கடமை, பொறுப்பு போன்ற நல்ல நியதிகளைப் போதித்து வந்தன. அரசியல் கட்சிகள் வந்த பிறகு அவை யெல்லாம் சீர்குலை ஆரம்பித்தன. முதன் முதலில் தேசத்திலே இருந்த ஆதிக்கக்காரர்களை விரட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் ஒரு இயக்கம் நடந்தது. அந்த ஆதிக்கக்காரர்களை எதிர்ப் பதற்குத் தகுதியும் சக்தியும் வேண்டுமென்றால் இயக்கத்தில் உள்ளவர்கள் நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாகவும், தியாகம் புரியும் மனப்பான்மை யுடையவர்களாகவும், எந்தக் கஷ்டம் வந்தாலும் சகித்துக் கொள்ளக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலை தொடர்ந்து இருந்து வந்தது. இன்றைக்கு ஒழுக்கம் சம்பந்தமான சமுதாய நீதிகள் சம்பந்தமான எண்ணங்கள் சித்தாந்தங்கள் இவைகள் எல்லாம் மாறுபட்டு வருகின்றன. இரயில், மின்சாரம், தந்தி, தபால், சினிமா, தொழிற்சாலைகள் இவைகள் எல்லாம் வந்ததற்குப் பின்னால் அன்றைக்கு இருந்த நீதிகள் மாறுபடுகின்றன. இதனால் இன்றைக்கு ஒரு ஒழுக்கம். நீதியைப் பற்றி ஓர் வழிமுறை ஏற்பட வேண்டும், ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஜனநாயக அமைப்பில் மக்கள் நேர்மையுள்ளவர்களாக, நீதி புத்தி ஒழுக்கம் நிறைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமானால் முதற்படியாக அரசியல்வாதிகளாகிய நாம் வழிகாட்டியாக வேண்டும். ஜனங்கள் என்று சொல்லுகிறபோது பெருவாரியானவர்கள் சாதாரணமானவர்கள். அவர்களுடைய சராசரி வருமானம் மிகக் குறைவானது என்பதைப் புள்ளி விவரங்களே கூறுகிறது. சாதாரணமானவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு அவர்களிடம் ஒரு கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாக, தலைமை தாங்கி நாம் அழைத்துப் போக வேண்டுமென்றால் நாமே சில சட்டதிட்டங்களையும், சம்பிரதாயங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் உருவாக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம்.

இன்றைக்குப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மீது சமத்தப்படுகிற சாதாரண குற்றச்சாட்டு அவர்கள் அங்கே பணம் வாங்கினார்கள், இங்கே பணம் வாங்கினார்கள் என்பது தான். இது ஒன்றுதான் பெரிய அளவிற்கு இன்றைக்கு அவர்கள் மீது களங்கம் சமத்தப்படுகிறது. இதன் காரணமாகவே அவர்கள் மக்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரம் இல்லாமல் போய்விடுகிறார்கள். பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய நாம் என் னைக்கும் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் நல்ல காரியங்களை செய்தால் மட்டும் போதாது.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அதை மக்கள் புரியும்படி வெளிப்படுத்தும் காரியத்தையும் செய்ய வேண்டும். காரணம் இன்றைக்குத் தேர்தல் என்றால் இருபது, முப்பது செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இருபது, முப்பது செலவழித்து வருகிறவர்கள் தங்கள் பதவி காலத்திற்குள் அந்தப் பணத்தை திரும்ப ஈட்டாமலா போவார்கள் என்கிற கருத்து மக்களிடத் திருக்கிறது. அதுவும் சாதாரண மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிற போது, இவர்களிடம் பணம் ஏது, பணம் இல்லாதவர்களாகையால் எப்படியும் பணத்தைச் சம்பாதிக்கவே பார்ப்பார்கள் என்கிற மனத்திலே வேறு உருவாகிறது. இந்த உணர்வை மாற்ற வேண்டும். அதை மாற்று வதற்கு அங்கங்கே பிரசங்கம் செய்வது மட்டும் போதாது. ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளாததற்குக் காரணமே; சென்ற அரசு ஒரு பழக்க வழக்கத்தை, சம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றிருப்பதே காரணமாகும். நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகத் தியாகம் செய்து, நல்லவர்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களைவிட்டு, புதிதாகப் பணம் சேகரிக்கிறவர்களை காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற்குள்ளே கொண்டு வந்து விட்டு, பதுக்கல்காரர்களை, கள்ளமார்க்கெட்காரர்களை, பெரும் முதலாளிகளை, சரண்டல்காரர்களை உண்டாக்கி விட்டதன் காரணத்தினால் தான் இன்றைக்கு ஜனங்கள் எல்லோரையும் சந்தேகப்பட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் அதையேதான் செய்யும் என்கிற உணர்வு ஏற்பட்டுவிட்டது. அதை மாற்ற வேண்டியது முக்கியமாகிறது. அதுவும் இன்றைக்குப் பிரதான ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதைக் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். அதில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் எல்லோருமே சாதாரண மனிதர்களாக இருந்து வந்திருக்கிறவர்கள். அவர்கள் சாதாரண ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லும் போது இன்னும் அதிகமாகப் பணத்திற்கு ஆசைப்படுபவர்களாக இருப்பார்கள் என்கிற பிரச்சாரம் நடைபெறுகிறது. மற்றவர்கள் பரம்பரைப் பணக்காரர்கள், பணத்தைச் சேகரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவர்களுக்கு இருக்காது. ஏழைகளாக இருந்து வந்திருக்கிற காரணத்தினால் பணத்தைச் சேர்க்கவே விரும்புவார்கள் என்று எண்ண வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி வாழ்விருந்தாலும் கூட செயலில் அப்படி இல்லை என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் பண்பாட்டோடு, நீதியோடு சொல்லி வருகிறார்கள். ஆயினும் எவ்விதக் களங்கமும் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மீது ஏற்படுத்தப்படாமல் இருக்க திரு. நல்ல சிவம் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதன் அடிப்படையில் நல்லதொரு சட்டத்தையே உருவாக்க வேண்டும். அதில் சங்கடங்கள் இருக்கலாம்.

இன்றைக்கு ஒரு மாநிலத்திலே கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி நடக்கிறது. இன்னொன்றில் சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சி நடக்கிறது. இன்னொன்றில் காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறது. இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி நடக்கிறது. இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி மற்றவைகளை எல்லாம் போலவே இதிலும் மற்ற மாநிலத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக முன்வர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்னிலிருந்த அமைச்சர்களிடமிருந்து சம்பளத்தை குறைவாக இவர்கள் வாங்குகிறார்கள் இப்படி மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இருப்பது கண்டு பெருமை அடைகிறோம். ஒரு படி அரிசி இரண்டு இடங்களில் போடுகிறார்கள். அது சரியா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். இதைப் பார்த்து மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளவர்களும், “அங்கே ரூபாய்க்குப் படி அரிசி போடுகிறார்களே, இங்கும் போடுங்கள்” என்று கேட்க வழியேற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மற்றவற்றில் முன் உதாரணமாக இருப்பது போல உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் எல்லோரும் கணக்குக் கொடுப்பது என்பதிலும் வழிகாட்டியாக விளங்க வேண்டும். ஆகவே தான் இந்தத் தீர்மானத்தை எனது கட்சி முழுமூச்சாக வரவேற்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்னொன்றையும் கூட என் கட்சி வலியுறுத்தும் ஒரு தொகுதியில் ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு விரோதமான காரியங்களில் அவர்கள் ஈடுபட்டாலானால் அவரைத் திரும்பப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளும் இருக்க வேண்டும்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

அப்போதுதான் ஜனங்கள் விரும்புகிற பிரதிநிதியாக ஒருவர் இருக்க முடியும். தேர்தெடுக்கப்பட்ட பின் தவறாக நடக்கிற ஒருவரை விதியே என்று “ஜனங்கள் வைத்திருப்பது ஜனநாயகமல்ல, பண்பாடல்ல ஜனநாயகக் கோட்பாடும் அல்ல. ஆகவே அந்த நேரத்திலும் அந்த உறுப் பினரைத் திரும்பப் பெற மக்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் என் கட்சி வலியுறுத்துகிறது. அதற்கு ஓர் படியாக, ஓர் எடுத்துக்காட்டாக, ஓர் உதாரணமாக இப்படி ஒரு தீர்மானம் சபையில் வந்திருக்க, அதன் அடிப்படையில் சட்டம் உருவாக வேண்டும். மற்றவர் களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைய வேண்டும் என்கிற காரணத்தினால் நானும், எனது கட்சியும் சபைமுன் உள்ள தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள் கிறோம். இதை எல்லோரும் முழு மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். துரைபண்டியன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னதாக சுதந் திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களில் முக்கியமான தலைவர் மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள்தான். காந்திஜி அவர்களுக்குப் பின்னால் நம்முடைய நாட்டின் தலைவராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய தலைவர் நேருஜி அவர்கள் நாட்டின் பிரதமராக இருந்தார். அவருக்குப் பின் மறைந்து போன லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் தனக்கென்று ஒரு குடிசைகூட இல்லாமல் வாழ்ந்தார். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் கள். அந்தக் கட்சியின் சார்பாகத்தான் நாங்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத் திலே இருக்கிறோம். அப்பேர்ப்பட்ட பரம்பரையில் வந்த நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவேதான் நாங்கள் இதை ஆதரிக்கிறோம்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர், கள்ளமார்க்கெட்காரர்களையும், பணக் காரர்களையும் கட்சியில் சேர்த்ததன் காரணமாகத்தான் கட்சிக்கு இழுக்க வந்தது, பொதுமக்கள் மத்தியிலே அரசியல்வாதிகள் என்றால் கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள் பணம் சம்பாதிக்கிறவர்கள் என்றெல்லாம் எண்ணு கிறார்கள் என்று பேசினார்கள். அது ஐரன்ஷுக்கு உண்மைதான். அதை மறைக்கமுடியாது. இன்று ஆளுங் கட்சியாக இருக்கிறவர்களில் சிறை சேர்ந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் அட்ச பிப்ரவரி காலத்திலே வந்த மாதிரி தி.மு.க.வும் பிப்ரவரி மாதத்திலேதான் வந்தார்கள், ஆகவே அவர்களிலும் அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அந்த வகையிலே இந்தத் தீர்மானத்தை எல்லோருமே ஆதரிக்க வேண்டும். இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிச் சட்டமாக உருவாக்கிய போதிலும் அது பயனுள்ளதாக இருக்குமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். வருடந்தோறும் கணக்கைச் சமர்ப்பிக்கும் பொழுது மனசாட்சிக்குப் பயந்து கணக்கை உண்மையாகச் சென்னல்தான் சட்டம் பயனுள்ளதாக இருக்கும். சட்டப்படி தேர்தலில் நிற்பதற்கு என்ன செலவாயிற்று என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. சட்டப்படி கொடுக்கப்பட்டுள்ள வரம் பிற்குள்ளே செலவழித்துத்தான் தேர்தலில் நின்று இந்த மன்றத்திற்கு வந்தார்களா என்று ஒருவர் கூட அப்படி வந்திருக்கிறார் என்று சொல்ல முடியாது. பல லட்சங்களைச் செலவழித்துத்தான் இந்த மன்றத்திற்கு வருகிறோம். ஆனால் சர்க்காருக்கு கள்ளக் கணக்குகளை எழுதி அனுப்பு கிறோம். சட்டத்திலே கணக்கைக் காட்ட வேண்டுமென்று இருந்தாலும் கள்ளக் கணக்கைக் காட்டுவதன் காரணமாக சட்டம் பயனற்றதாக ஆகிவிடுகிறது.

திரு. ந. வீராசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், தலைவர் அவர்களே, இங்கே பொறுப்புள்ள அலையிலே வந்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் கள்ளக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள் என்று சொல்வது ஒழுங்கு தான் என்பதை அறிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

திரு என். துரைபாண்டியன் : அடுத்தபடியாக, சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள், அமைச்சர்கள் மட்டும் தான் கணக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதற்கு நான் ஒரு திருத்தம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு முறையைப் பற்றி இன்றைய தினம் ஆளுங்கட்சியிலிருப்பவர்கள் அன்று கூட்டுறவு என்றாலே கொள்ளைக் கூட்டம் என்று பேசி வந்தார்கள். ஆகவே கூட்டுறவுத் தலைவர்கள், டைரக்டர்கள் ஆக இருப்பவர்கள் அவர்களுடைய கணக்கையும் காட்டி இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்புவார்களானால் சால் சிறந்ததாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அந்தக் கட்சிகளின் செயலாளர்கள், காரியதரிசிகள், மாவட்டச் செயலாளர்கள், வட்டச் செயலாளர்கள் இவர்களும் அவர்களது கணக்குகளை அனுப்பினால், குறிப்பாக இந்த மாமன்றத்திற்கு அனுப்பினால் மக்கள் மத்தியிலே எந்தவிதமான துர்வார்த்தைகளும், இருக்காது. சீர்குலைவும் நடக்காமல் இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுமக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் விலைவாசிகள் ஏறியிருப்பதன் காரணமாக 4, 5 பிள்ளைகளையுடையவர்கள் கிராமத்திலே வாழ்ந்தாலும்கூட குறைந்தது மாதத்திற்கு 500 ரூபாயாவது வேண்டியிருக்கிறது. எந்த நிலமும் இல்லாமல், எந்தவிதமான விவசாயமும் இல்லாமல், எந்தவிதமான தொழிலும் இல்லாமல், எந்தவிதமான உத்தியோகமும் இல்லாமல் அரசியல்வாதியாக இருந்து கொண்டே இந்த நாட்டில் பல பல சுகபோகங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். பிள்ளை குட்டிகளை வாழவைக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எங்கிருந்து பணம் வருகிறது, யார் யார் கொடுத்தார்கள், யார் யார் வாங்கினார்கள், இவற்றை யெல்லாம் ருசப்படுத்த முடியாமல் இருந்தாலும்கூட யாருடைய தலையிலே மிளகாய் அரைக்கிறார்களோ என்ற அபிப்பிராயம் ஜனங்களின் மத்தியிலே உருவாகி வருகிறது. இந்த அரசு, அமைச்சர்களுடையவும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடையவும் சொத்துக்களையெல்லாம் சி.ஐ.டி. மூலமாக மன்றத்திற்கு அனுப்பினால் நலமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, கார்கள் பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால் அன்பளிப்பு என்று சொல்கிறார்கள், உண்மையிலேயே கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் அனுபவப் பூர்வமாகச் சொல்வது கார் என்றால் மாதத்திற்கு மெயின்டனன்ஸ்காக 500 ரூபாயாவது வேண்டும் குறைந்த பட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் 250 ரூபாய்தான். இவர்கள் கார் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குச் செலவு செய்வதற்காக பூர்வீகமாக ஏதாவது இருக்கிறதா என்பதையும் கணக்குக் காட்ட வேண்டும். காரை மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். சம்பளம் குறைத்து வாங்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் வாழ வசதிகள் அவர்களுடைய நண்பர்கள் கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். லஞ்சத்தைக் கொடுத்து அன்பளிப்பு என்று சொல்வார்கள். ஆகவே அன்பளிப்பு கொடுக்கக் கூடாது என்று சட்டம் ஆக்கினால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி மக்கள் மத்தியிலே அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டும். விஜிலன்ஸ் இருக்கிறது, அவர்கள் உத்தியோகம் பார்க்கிறவர்களை மட்டும் கண்டுபிடித்து கேஸ் போடுகிறார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்றால் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தாலும், மந்திரிகளாக இருந்தாலும் விஜிலன்ஸ் கண்காணித்து அவர்கள் மேலும் கேஸ் போடலாம் என்று இந்தச் சபையிலே தீர்மானம் போட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. அ. சுப்பராயன் : தலைவர் அவர்களே, திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச நினைக்கிறேன். பொதுவாக இந்த ஜனநாயக நாட்டிலே

அங்கத்தினர்களும், அமைச்சர்களும் சொத்து, வருமான-
செலவு விவரங்களைப் பேரவைமுன் அளித்தல்

[ஏ. அ. சுப்பராஜா]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

சுதந்திரம் உச்சக் கட்டத்திலே இருக்கிறது. பேச்சுச் சுதந்திரமும் உச்சக் கட்டத்திலே இருக்கிறது. பத்திரிகைச் சுதந்திரமும் உச்சக் கட்டத்திலே இருக்கிறது. ஜனநாயகத்தினுடைய கிளமாகல்ல என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒரு சில பத்திரிகைகளும், பேச்சாளர்களும் வெளியிருக்கின்ற வற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற மக்களுக்கே குழப்பம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். பாராளுமன்றத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரே விவாதம். எந்தக் கூட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், அமைச்சர்கள் மீதோ, அல்லது பொறுப்பில் உள்ளவர்களைப் பற்றியோ தவறுகள் நடக்கின்றன. சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலைமையிலே நம்மைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்ற பிரதிநிகளாக இருக்கின்றவர்கள் மக்களிடத்திலே நல்ல நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம்.

இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அந்த நிலையிலே இந்தப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டவுடனே நம்முடைய சொத்துக் கணக்கை உடனடியாகத் தெரிவித்து அதை கெஜட்டில் பப்ளிஷ் செய்தால் கூட நல்லதுதான். ஒவ்வொரு வருஷமும் கணக்குக் காட்ட வேண்டும், எந்த வகையில் சம்பாதித்தார்கள் என்பதற்கும் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது மிக முக்கியமான விஷயமாகும். அதைக் கொடுத்துவிட்டால் மக்களிடத்திலே போய் அவர்களைக் குழப்ப முடியாது, எந்த ஒரு நபரையும் சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலை இருக்காது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. பாராளுமன்றத்தில் பார்க்கிறோம்—லோப்பால் என்று சொல்லி அமைச்சர்களும், மெம்பர்களும், அதிகாரிகளும் தவறு செய்தால் அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டுமென்ற நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆட்சியின் அன்றாடப் பொறுப்பில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த முடியாதவாறு இந்தப் பிரச்சினையிலே நாட்டிலே எங்கு பார்த்தாலும் பேசப்படுகிற நிலை இருந்துவருகிறது. உண்மையாகப் பார்க்கப் போனால் அரசியல் மேடைகளிலே, நாம் நாட்டுமக்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறோம், நாட்டுமக்களின் வாங்குகைத் தரத்தை எந்த வகையில் உயர்த்தப்போகிறோம், அதற்கு என்னென்ன திட்டங்களைத் தீட்டப் போகிறோம் என்ற பேச்சுக்களையெல்லாம் விட்டு விட்டு, எந்தப் பேச்சாளரும் இன்றையதினம் “அந்த மந்திரி இந்தக் கார் வாங்கினார், இந்த சட்டசபை மெம்பர் இந்தக் கார் வாங்கினார், அவர் அங்கே போன இடத்திலே பத்தாரியம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள், இவருடைய வீட்டில் திடீரென்று பலவிதமான நாற்காலிகளும், பீரோக்களும் வந்தது எப்படி” என்ற முறையிலே அரசாங்க சி.ஐ.டி.களுக்கு மேல், இந்த மாதிரியான சாதாரண சமாசாரங்களைப் பற்றிப் பேசிப்பேசி காலம் தள்ளக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதற்கு நாம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நம்முடைய சொத்துக் கணக்குகளை நாமாகவே கொடுத்துவிட்டால் தேர்தல் காலத்திலே அதை நிரூபிப்போம், இதை நிரூபிப்போம் என்ற முறையில் ஒரு வருடைய கண்ணியத்தைக் குறைக்கக்கூடிய பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும்.

இன்றைக்கு நமது சட்டதிட்டங்களுக்குள்ளே சேவை செய்யக்கூடிய நிலையில், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மற்ற வகைகளில் சேவை செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம். கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளில் ஈடுபட்டு வேலை செய்யும்போது மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். பொதுவாக ஒரு மருந்துக் கலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும் போது, கன்ஸ்யூமர்ஸ் ஸ்டோர்ஸ்க்கு விளம்பரம் அவசியம் செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அது கன்ஸ்யூமர்ஸை அட்ராக்ட் பண்ண முடியும் என்ற கருத்தைச் சொல்லுவார்கள். அடுத்தபடியாக, என்ன சொல்லுவார்கள் என்றால், “இவ்வாறு விளம்பரம் எல்லாம் செய்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, எதற்காகச் செய்தார்கள், இதில் எதோ கொள்ளை லாபம் அடிப்பதற்காகத் தான் செய்கிறார்கள்” என்று கூறுவார்கள். இப்படி

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[அ. அ. சுப்பராஜா]

இரண்டு பக்கமும் சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும், ஒவ்வொரு நேரத்திலும் சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலையிலே இன்றைக்கு அரசியல் ரொம்ப மோசமான நிலைக்கு ஒருசில தனிப்பட்ட நபர்களால் ஆக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். இந்த நிலைமைகளை அறவே ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நல்ல விதத்தில் அமைச்சர்கள், பிரதிநிதிகள் ஆகிய நாம் எல்லோரும் நம்முடைய சொத்துக்களை அவசியம் கொடுத்து அவற்றை கெஜ்டில் பிரசுரிக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரியான நிலைமையில் முன்சூட்டியே எடுத்துக் காட்டாக இந்த அமைச்சரவை இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எ. ஓம். எஸ். பரிசுத்த நாடார் : மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதுடன் இரண்டொரு வார்த்தைகளையும், சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசியலில் சிறு பிராயத்தில் ஈடுபாவிட்டாலும்கூட, தற்காலத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் பல்வேறு தலைவர்களிடத்திலும், அங்கத்தினர்களிடத்திலும் பழகும்படியான வாய்ப்பு ஏற்பட்ட காரணத்தால், பொதுமக்கள் அரசியலில் ஈடுபடுகின்றவர்களைப் பற்றி என்ன பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. தேர்தலுக்குப் பிறகு இவர்கள் என் தேர்தலுக்கு நின்று சட்டசபைக்குச் செல்லுகிறார்கள் என்றால் தங்களுடைய சொந்த சவுகரியத்திற்காகத்தான் செல்லுகிறார்கள் என்ற மனப்பான்மை பொதுமக்களிடத்தில் இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப் போக்குதற்கு இதைப் போன்று சொத்து சொத்துக்களைக் கொடுப்பது அவசியமானது. பொதுமக்கள்தான் அப்படிச் கூறுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் நேற்று நடந்த விவாதத்தின்போது நமது அங்கத்தினர்களிலே ஒருவர், மதிப்பிற்குரிய ஆசைத்தம்பி அவர்கள் “காங்கிரஸ்காரர்கள் எல்லோரும் நேர்மையற்றவர்கள்” என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவு பொறுப்புள்ளவர்களே இப்படிச் சொல்லும்போது, பொதுமக்கள் சொல்லுவதிலே தவறு இல்லை என்று என்னுடைய மனதை சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன். அவர் அவ்வாறு சொல்லுகிறார் என்றால், அவர் எந்தக் கண்ணுடையப் போட்டுக் கொண்டு பார்க்கிறாரோ அந்த முறையில்தான் தெரியும். “கிளியர் கிளாஸ்” போட்டுப் பார்த்தால் தெளிவாக இருக்கும். “கலர் கிளாஸ்” போட்டுப் பார்த்தால் அப்படித் தான் தெரியும். அவர்களுடைய மனப்பான்மையைப்போட்டி அவர்கள் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, கணக்குக் கொடுப்பது பொதுமக்களிடத்தில் நல்லெண்ணத்தை ஏற்படுத்தும் அளவில் இருக்கிறது. என்னைக் கேட்டால் தேர்தலுக்குப் போட்ட அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்லாது, மந்திரிகள் மட்டுமல்லாது, தேர்தலுக்கு காண்டிட்டு ஆக நிற்கிறார்களே அவர்களெல்லாம் கூட தொகுதி மக்களுக்குச் சொத்துக் கணக்கைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்தால் கூட நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த நண்பர் நல்லசிவன் அவர்கள், “இதுவரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் மாறுதல் இல்லை. 20 ஆண்டு காலமாக இல்லாத மாறுதல் இப்போது ஏற்படப் போகிறது” என்று சொன்னார். எந்தக் காரணத்திற்காக அதைச் சொன்னார் என்ற நோக்கத்தை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சொத்துக் கணக்கைக் கொண்டு வந்தால் மாறுதல் ஏற்படுமோ என்று சொன்னார்களோ தெரியவில்லை. இவ்விதமாகக் கணக்கைக் கொடுப்பது முக்கியமாக நமக்கு மட்டுமல்ல, கையிலுள்ள பணத்தையும் பொதுமக்களுக்காகச் செலவழித்தும், சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் செலவழித்தும், அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாத காரணத்தால், கணக்குகளை ஒவ்வொரு ஆண்டும் சட்டசபைக்குச் சமர்ப்பிக்கவேண்டிய முறையில் சட்டங்களைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இங்கே பேச வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி. தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. வன் அவர்களின் தீர்மானத்தை நான் ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இருபது ஆண்டு காலமாக ஆண்டவர்கள் இதுபோன்றதொரு தீர்மானத்தை அவர்களாகவே கொண்டு வந்து தங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். அதை அவர்கள் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, சென்ற முறை நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதுபோன்றதொரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது ஆளும் கட்சியில் இருந்து காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இது தேவையற்றது, இது தேவையில்லாத ஒரு தீர்மானம், மக்களிடம் இது பலலிதச் சந்தேகங்களை ஏற்படுத்திவிடும் என்ற காரணத்திற்காக இது தேவையில்லை என்று மெஜாரிட்டி வேர்ட்டு மூலம் அதை நிராகரித்தார்கள். இப்போது கூட அவர்கள், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பார்களோ அல்லது எதிர்ப்பார்களோ என்று சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். அன்றைய தினம் இந்தத் தீர்மானத்தைத் திராக்கித்து எனக்கு முன் பேசிய துரை பாண்டியன் அவர்கள் இன்று அதை ஆதரித்துப் பேசுகிறார்கள். அப்போதே அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நல்லதொரு மரபை ஏற்படுத்தியிருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும். இன்று அவர்கள் இத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால், நாங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் தவறு செய்வோம், அப்போது இந்தச் சட்டம் தேவையில்லை, ஆனால் இப்போது எதிர்க்கட்சியாக இருந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டதால் இது தேவை என்று பேசுகிறார்கள். இது எந்த அளவிற்கு நியாயம் என்பதை இம்மன்றத்தில் உள்வாங்கத் தகுந்த சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பொதுவாக இதுபோன்ற ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்பாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து இந்தச் சட்டத்தை எப்போதிருந்து அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும், எந்தெந்த முறையில் அதில் திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் பற்றி தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து சட்டப்பூர்வமாக இதை முறைப்படி ஒரு மசோதாவாக சட்ட அமைச்சர் அவர்களே கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இது அமலுக்கு வரும் என்ற ஷரத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். ஏனெனில் பொதுவாக பொது மக்களிடத்தில் ஒரு தவறான எண்ணம் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வந்தவர்கள் எப்படி முதலில் வந்தார்கள், அப்போதுள்ள அவர்களின் நிலை என்ன, இப்போது அவர்களின் நிலை என்ன, எத்தனவிற்கு அப்போது அவர்களுக்குச் சொத்து இருந்தது, இப்போது அவர்களுக்கு எத்தனவிற்குச் சொத்து இருக்கிறது என்ற முறையில் பொது மக்கள் பேசிக் கொள்வதைச் சொல்கிறேன். உறுப்பினராக வரும்போது இரண்டு ஏக்கருக்கு சொந்தக்காரராக இருந்தார், இப்போது 15, 20 ஏக்கர் நிலத்திற்கு சொந்தக்காரராக விட்டார், முன்பு ஒரு வீட்டிற்கு சொந்தக்காரராக இருந்தவர் இப்போது டத்த பதினைந்து இடுகளுக்குச் சொந்தக்காரராக ஆகி விட்டார் என்று பரவலாகத் தொடர்ந்து சென்ற பதினைந்து ஆண்டுகளாக இப்படிப் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆகவேதான் நான் சொல்கிறேன், இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வரும்போது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் முன் தேதி இட்டு இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, ஆரம்பத்தில் உறுப்பினராக வரும்போது அவருக்கு என்ன சொத்து இருந்தது இப்போது அவருக்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது, அவர்களது குடும்பத்திற்கு அப்போது எவ்வளவு சொத்து இருந்தது, இப்போது எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது, அந்தச் சொத்துக்கள் எல்லாம் முறைப்படியாக சம்பாதிக்கப்பட்டதா, அதற்கு வேண்டிய வரிகள் எல்லாம் கட்டப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது சட்டத்திற்குள் வராமல் வேறு வகைகளில் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கண்டு ஆராய்வது பொது மக்களின் சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு எதுவாக இருக்கும். ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினராக வரும்போது அவரது சொத்து எவ்வளவு இப்போது அவரது சொத்து எவ்வளவு, பாகம் பிரியாத குடும்பமாக இருந்தால் முன்பு அந்தக் குடும்பத்திற்கு இருந்த சொத்து எவ்வளவு, இப்போது அந்தக்

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

குடும்பத்திற்கு எவ்வளவு சொத்து இருக்கிறது என்பதற்கான கணக்குகளைக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால்தான் பொது மக்களின் சந்தேகம் தீரவும், அவரவர் கட்சிக்கு நல்லதொரு பெயர் கிடைக்க வசதியாக இருக்கும். ஒரு நேரத்தில் இத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதும், ஒரு நேரத்தில் இத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதும் என்று ஒரு முறையான செய்கை அல்ல. இதுபோன்ற ஒரு தீர்மானம் கழிந்த காலத்தில் வந்தபோது அதைவேகமாக எதிர்த்தவர்கள் அவர்கள். திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் கூட பேசினார்கள் என்ற ஞாபகம் எனக்கிருக்கிறது. இது னால் வீண் வதந்திகளும் இடம் எற்படும், ஆகவே இது போன்றதொரு சட்டத்தை நிறைவேற்றக் கூடாது என்று அப்போதிருந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி வைக்கெடுப்பிற்கு விடப்படும் நிராகரிக்கப்பட்டது. இது நல்லதொரு சட்டம். இதைச் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கூடுக்கொள்கிறேன். கார் கொடுப்பது பற்றி திரு. துரைபாண்டியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நன்கொடையாக கார்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அதில் கூட ஊழல்கள் ஏற்பட்டனவா என்ற பிரச்சனையை எழுப்பினார்கள். கார் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் கட்சியின் ஒப்புதல் பெற்று, எந்தெந்த முறையில் வசூல் செய்யவேண்டுமென்பதை சபாநாயகர் அவர்களோ அல்லது வேறு முறைப் படி வகைப்படுத்தி இவ்வளவு டிக்கட்டுகள் போடப்பட்டன, இன்னும் இன்னும் ரிடம் வசூல் செய்யப்பட்டது, சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவி துன்பிரயோகம் செய்யப்பட்டவில்கை என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டால் நன்றாகியிருக்கும். அதற்குத்தக்க வழிவகைகளை அமைச்சர் அவர்கள் காண வேண்டும். இது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு சட்டம். இருந்தாலும் முன் தேதி இட்டு இதை அமலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இதை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதோடு ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். 1964-ம் ஆண்டில் இதை ஒரு அதிகாரப்பற்றற்ற தீர்மானமாக இன்றைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்தும் அது நிறைவேறாமல் போனது பற்றியோ அல்லது சென்ற நாட்களில் அதை எதிர்த்ததைப் பற்றியோ இப்போது பேசி பயன் இல்லை. இப்போது இத் தீர்மானம் வருகிறது. இதற்கு உருக்கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஆளம் கட்சிக்கு இருக்கிறது. மந்திரிகள் இப்போதே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவதும் சரிதான். இன்னும் பொது சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் கொடுப்பதும் நல்லதுதான். அதற்காக நாம் செய்கிற சட்டத்தை விரித்துக் கொண்டு போக முடியாது. பரக்கடிக்காக எவ்வளவு தூரம் இச்சட்டத்தை நன்கு அமல் நடத்த முடியுமோ அந்த அளவிற்கு நாம் அமுல்படுத்துவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். இதைக் கொண்டு வந்ததால் எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டதாக நாம் திருப்தி அடைந்துகொள்ள முடியாது. இந்த மன்றத்தில் ஏகோபித ஆதரவிலை இத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டகூடும். இது நிறைவேற்றப்பட்டாலும், காரியாம்சத்தில் இது நன்கு நடைபெறுவதற்கு வேண்டியதைச் செய்வது சட்ட அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது, முன்னதாகவே இதைப் பற்றி அவர்கள் நன்கு ஆலோசித்து விட்டார்கள். 1964-ல் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு மசோதாவாக வந்திருக்கிறது. அன்று அவர்களால் செய்யமுடியவில்லை என்றாலும் இன்று அவர்கள் ஒரு அமைச்சராக இருப்பதால் சட்டப் பூர்வமாக, மந்திரிசபை சார்பாக, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அமுல் நடத்துவார்களானால் தமிழ்நாடும், தமிழ்நாடு மக்களும் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள். இதைப் பற்றி நான் விரிவாகப் பேச வேண்டியதில்லை. பேசிய அங்கத்தினர்களின் கருத்துக்களில் இருந்து இதை எல்லாக் கட்சிகளும் ஆதரிப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இத் தீர்மானத்தின் நன்மை பற்றி நான் விரிவாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், selling coal in

[திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

New castle என்று. கொல்லூர் தெருவில் ஊசி விற்பது போல் என்று. வருடாவருடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அஸ்தத் தவிர இன்னும் குறுகிய காலத்துக்குக்கூட கொடுக்க முயற்சிக்கலாம். ஆனால் இதை எப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். வருடா வருடம் கொடுக்கப்படுகிற கணக்குகளில் "ஓர்பேறூலால் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்."

மு.ப.
11-30

கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இருப்பவர்களை, பண்டகசாலைகளில் இருப்பவர்களை, மற்றபடி பொதுக்காரியங்களிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டத்திலே கொண்டு வர வேண்டும், இதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அதை யெல்லாம் நாம் அதிகமாக யோசிப்பதை விட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், இங்கேயுள்ள அமைச்சர்களும் கொடுப்பது என்று வைத்துக்கொண்டால் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் முன்னதாகவே இருந்திருந்தால் நேற்று இங்கு அமைச்சரவையின்மேல் கொண்டு வரப்பட்ட அவநம்பிக்கைத் தீர்மானம் கூட வந்திராது என்று எண்ணுகிறேன். நேற்று அந்தத் தீர்மானத்தின் மீது நடந்த விவாதத்தின் போது பல முறை கூறியதுபோல Like Censor's wife one should be above suspicion அதாவது, சேலரின் மனைவியைப் போன்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானம் சட்டமன்றத்தில் வந்திருக்காது. அப்படியே வந்திருந்தாலும் அது நேற்று வந்திருக்காது. அடுத்த தேர்தல் வருவதற்கான சமீப காலத்திலேதான் வந்திருக்கும். எனவே, இதைத் தடுப்பதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஆளுகின்ற கட்சியினரும், மந்திரிகளும், மற்ற உறுப்பினர்களும், தன்னலமறுப்பாக (self-denijing ordinance) இப்படி ஒரு சட்டம் இயற்றி அவர்களைப் பொறுத்த வரையிலும் முதல்படியாகச் செய்து கொண்டால் போதும். இப்பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே (unlimited Co-operative Societies) சட்டமாக இல்லாவிட்டாலும் அங்கிருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அஸெட்ஸ், லயபிலிடிஸ் என்று ஆஸ்திப் பொறுப்புக்கான ஸ்டேட்மென்ட் வைத்து அதைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, எட்டிளவிலே இருப்பதுமட்டும் போதாது. எப்படிச் கிடைத்தது, ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள சொத்து எவ்வளவு, அடுத்த வருஷம் இரண்டு மடங்கு நான்கு மடங்காகியிருந்தால் 1 மடங்கு 1½ மடங்கு ஆகியிருந்தால் அது எப்படி வந்தது என்று கண்டு பிடிக்க வேண்டும். அதை மற்றவர்களுக்கு மாற்றி மறைத்து வைத்துக் கொள்ளாத நிலையை நாம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். திரு. நல்லசிவன் தீர்மானமாகக் கொண்டுவந்ததுள்ளது, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் முன்னால் கொண்டு வந்த மசோதா ஈடுபத்திலே கொண்டு வரவில்லை என்றாலும் அந்தப் பொறுப்பைத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொண்டவுடனேயே உருவாக்குவது நமது அமைச்சரவையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நம் ஆளுகட்சியைப் பெரும்பாலும் பொறுத்திருக்கிறது. அப்படி இங்கேயிருக்கின்ற நாமெல்லாம், தன்னலத்திற்காக, சொந்தப் பொருமைக்காக, சொந்தக் காரியத்திற்காக நம்முடைய சொத்துக்களையும், ஆஸ்திகளையும் வெகுவாகப் பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே வந்தவர்கள் அல்ல.

நமக்கு முன்னாலே பொதுச் சேவையைத் தான் (Service before self) நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பொதுச் சேவை முடிந்த பிறகு தான், தான், தனது என்பது வருகிறது என்ற நிலையை வைத்திருப்பதால் இது மிகவும் நன்றாக நடப்பதற்கு எல்லாக் கட்சிகளும் எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஆதரவு கூறுவதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பெருமிதத்தோடு என் சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பாகவும், சொந்த முறையிலும் இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று, இதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்பு மிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்தப் பிரேரணையை எல்லோருமே ஆதரித்திருப்பது தக்க ஒன்றுதான். அந்த வகையில் நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், கட்சிப் பூசலோ, கட்சிப் போட்டியோ இதிலே கலக்காமல், சமுதாயத்தின் பொது ஒழுக்கத்தின் அடிப்படையிலே உருவாக வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய வேண்டு கோள். சந்தானம் கமிட்டி அறிக்கையிலே, பொதுவாழ்விலே முற்படுபவர்கள் இதுபோன்ற கணக்குக் காட்டும் முறை தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டுமென்று அகில இந்திய ரீதியிலே யோசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழக அரசு, மத்திய சர்க்காரின் மூலமாக இந்த முயற்சி எடுக்கப்படுவதை மறுத்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அங்கு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கிறது. இங்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கிறது என்பதற்காக மட்டுமல்ல, ஜனநாயக நாட்டிலே மத்திய அரசிலும், மாநிலத்திலும் வெவ்வேறு கட்சிகள் இருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. மத்தியிலே உள்ள அரசு நியாயமான முடிவை எடுத்தாலும், வேறுபட்ட கட்சியிருப்பதனால் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று தமிழக அரசின் மீது புகார் கூற இடமுண்டு. ஆகையினால், இந்த மாநில அரசே அதற்கான முயற்சியை எடுத்து, இங்குள்ள கட்சிகளைக் கலந்து பேசி சமூகமான ஏற்பாட்டைச் செய்துவிடுவது நல்லது என்பது என்னுடைய எண்ணம்.

பொது வாழ்விலே ஈடுபடுபவர்களில் இன்றையதினம் சாதாரண குடும்பங்களில் உள்ளவர்கள் அதிகப்படியாக ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். மேல்தளத்திலே உள்ள செல்வாக்கு பெற்ற சுகஜீவிகள் தலைவர்களாகவோ, எம். எல்.ஏ.க்களாகவோ அமைச்சர்களாகவோ வந்திருக்கும் நேரத்தில் இம் மாதிரியான புகார்கள் அதிகமாக எழவில்லை. அதனால், அவர்கள் தவறு செய்வதில்லை என்று அர்த்தம் இல்லை. அனுபவம் உள்ள நமக்கு அது தெரியும். ஏனோ அப்பொழுது அப்படி எழவில்லை. சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலேயுள்ளவர்கள், வயது வந்து வாக்குரிமை பெற்ற ஏழை எளிய குடிமகன் முன்னேறி வரலாம் என்ற நிலை உருவாகி வந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில் கண்டபடி புகார்கள் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். அதை இந்த மன்றத்திலேயும் அடிக்கடி கேட்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலையிலும் ஏழை எளிய மக்களில் பலர் ஏன் மிகப் பலர் என்றே சொல்ல வேண்டும், ஒரு சிலர் அல்ல, மிகப் பலர் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டுக்குள்ள பெருமை. ஏழைக் குடும்பத்தில் தோன்றியவர் மீது மேட்டுக்குடியில் தோன்றிய கனவான் ஏதையும் சொல்லிவிடலாம், “மாங்காய் புளித்ததோ வாய் புளித்ததோ” என்று. அந்த வாய்களுக்குப் பூட்டுபோட சட்டமும், சம்பிரதாயமும் தேவை. நல்லபடியாக பொது வாழ்க்கையை நடத்தி வருபவர்களைப் பார்த்து, மேட்டுக்குடியிலே பிறந்தவர்கள் நிலப் பிரபுக்கள் நெஞ்சிலே இறுமாப்போடு இவர்களெல்லாம் யோக்கியர்கள் இல்லாதவர்கள் போன்றும், தாங்கள் யோக்கியர்கள் என்று எல்லோரும் எண்ண வேண்டும் என்றும் நினைக்கிறார்கள். இனி அவ்வாறு எண்ண வேண்டாம் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தச் சட்டம் நூற்றுக்குநூறு வரவேண்டுமென்று கூறி இந்தச் சட்டத்தை ஒத்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம், அமைச்சர் பெருமக்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் பற்றிய அறிக்கை ஒன்றினை சபையில் வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்துப்படி ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தீர்மானம் எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த நோக்கத்தைப் பன்னெடுங்காலமாகவே எடுத்துச் சொல்லி வருகிறது என்பதை அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், நாடும் நன்றாக அறியும். பொதுவாகவே, பொதுவாழ்வு என்பது ஒரு காலத்தில் பணக்காரர்கள், வசதி படைத்தவர்கள் கையிலே இருந்தது. இராஜ்ய பரிபாலனமும்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

அவர்கள் வகுக்கின்ற ஆணைகள் அல்லது அவர்கள் இருகின்ற கட்டளைகள் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டுமென்றும், அவர்களுடைய இந்த ராஜ்யத்தின் அதிகாரிகள் என்றும் சொல்லப்படும் கருத்து நம்முடைய நாட்டில் உலவி வந்தது. ஆனால் காங்கிரஸ் இயக்கம் தோன்றி, மக்களுடைய மன்றத்தில் நல்ல கருத்துக்களை ஏற்படச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அந்த மகாசபை ஏற்பட்ட பிறகு பொதுவாழ்க்கையிலே சீமான்கள் மட்டுமல்ல, ஜனிகைக் குல்லாய் போட்டவர்கள் மட்டுமல்ல, மக்கள் எல்லோருமே பொது வாழ்விலே கலந்துகொண்டு மக்களுடைய நல்லெண்ணத்தைப் பெற்று, மக்களுக்காகப் பாடுபட்டு, மக்களுடைய தலைவராக வரலாம் என்று உணர்த்தப்பட்டது. சுதந்திர இயக்கத்தின் அந்த நோக்கம் நாட்டிலே அரும்பிய பிறகு, வாழ்க்கையிலே எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்ற அடிப்படையின்மீது அரசியல் கட்சிகள் துவங்கப்பட்ட பிறகு, அந்த அரசியல் கட்சிக்காகப் பாடுபட்டவர்கள், அந்த அரசியல் கட்சியின் வாயிலாக மக்களுக்குச் தொண்டாற்றிப் பவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் சிறப்பு ஏற்பட வேண்டும், அந்தச் சிறப்பை மக்களுக்கே திருப்பித் தர வேண்டுமென்ற கருத்து வேறன்றி, அதன் அடிப்படையில் சட்டமன்றங்களும், பாராளுமன்றமும் இயங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இன்று உருவாகியிருக்கிறது. மாடி வீட்டிலிருப்பவர்களுக்குத்தான் பொதுவாழ்வு சொந்தமாக வேண்டுமென்ற நிலை மாறி, ஏழை எளியவர்கள், குடிசைகளிலே வாழ்பவர்கள். பிற்பட்ட இன மக்கள் அத்தனைபேரும் பொதுவாழ்விலே, இருதய, சுத்தியோடு பாடுபடலாம், ஒரு இலட்சியத்தோடு, தங்களுக்கு ஏற்படும் கஷ்ட நஷ்டங்கள் அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு மக்களுக்காகப் பாடுபடுபவர்கள் என்று சொன்னால் அவர்களை கௌரவமானவர்களாகக் கருதி பெருமை தர வேண்டுமென்ற கருத்தும் இந்த ஜனநாயக யுகத்தில் இன்று வேறொன்றி தழைத்து வருகின்றது. அப்படித் தழைத்து வருகின்ற காரணத்தால்தான் என்னைப் போன்றவர்களும், என்னைப் போன்ற ஏழை எளியவர்களும், எழுத்தாளர்களும் இன்னும் பல்வேறு துறைகளில் இருப்பவர்களும் தாங்கள் சீமான்களாக இல்லாவிட்டாலும் அரசியல் வாழ்விலே நல்லமுறையிலே பணி யாற்றும் நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி ஏழை எளியவர்களாக இருக்கிறவர்கள் வேறு தொழில்களைச் செய்து கொண்டு அதே நேரத்திலே பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தாலே அவர்கள் அவரவருடைய வாழ்க்கையில் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற வரையறையை நாம் வரையறைத்துக் கொள்வது நல்லது என்பதே இன்றைய தினம் எழுப்பப்பட்ட கருத்தாகும்.

பொதுவாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பணியாற்றி வருகின்ற என்னைப் போன்றவர்களும் மற்ற தோழர்களும் அவர்களுக்கேற்ற ஒரு தொழிலை வைத்துக்கொண்டு அந்தத் தொழிலின் வாயிலாக தங்கள் குடும்பத்தையெல்லாம் காப்பாற்றிக்கொண்டு அதே நேரத்தில் மீதி நேரத்தை கழகத்திற்குப் பயன்படுத்தியும், சில பேர் கழக வேலைதான் முக்கியம், அதற்கு அடுத்துதான் தொழில்கள் என்ற நிலையில் நாம் பொது வாழ்விலே அப்படிக்கு படாமல் வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அதன் காரணமாகத்தான் அவர்களுக்கு ஆதாயம் ஏற்படுகிறதோ என்று கருதுகின்ற எண்ணம் மக்கள் மன்றத்திலே உருவாகின்றது. சிலரால் உருவாகக் கூடும் படுகின்றது. ஏழை எளியவர்கள் நிரம்பிய நாட்டில் இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் ஏற்படுவது தவறு என்று நாம் சொல்லிவிட முடியாது. இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் ஏற்படும். ஆனால், அரசியல் கட்சியிலே இருக்கின்ற நாம் யார் யார் மீது எந்த எந்த நேரத்திலே கோபம் வருகிறதோ, எனக்கு இன்னொரு அரசியல்வாதியிடத்திலே கோபம் வந்தால், “தெரியுமா, அந்த அரசியல்வாதி அந்தப் பதவியிலே இருந்த காரணத்தினால் இவைகள் எல்லாவற்றையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்” என்று நான் குற்றம் சாட்டவும், என் மீது யாருக்காவது கோபம் வருமானால், அவர் அந்தக் கட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தாலே, ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற காரணத்தாலே

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கிறார் என்று வெளியிலே குற்றம் சாட்டவும் இப்படி இரண்டு குற்றச்சாட்டுகளிலே உண்மை இருக்கிறதோ இல்லையோ, நம்முடைய ஆசை, நம்முடைய அபிவிருத்திகள், நம்முடைய விருப்பு வெறுப்புகள் ஆகியவையனை அந்த அந்தப் பொதுமக்கள் தலைவர்கள் மீது வீசியும் அதேபோல் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற இன்னொருவர் மீது வீசியும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நாம் இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் மட்டும் அல்ல, இந்திய துணைக் கண்டத்தில் எல்லாப்பகுதிகளிலும் காண்கிறோம். இந்தச் சூழ்நிலை மாற வேண்டுமென்றால் பொதுவாழ்விலே இருக்கிற நாம் எல்லாம் நமக்கென்று ஒரு கட்டுக்கோப்பான ஒழுங்குமுறையை வரையறுத்துக் கொள்வது நல்லது ஆகும்.

கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்பு நம்முடைய இந்திய அரசினுடைய சார்பிலும் நம்முடைய அரசினுடைய அளவிலும், நம்முடைய பொது அதிகாரிகளுக்கும் சர்க்காரிலே பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள் எப்படி பொதுமக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் கேட்க வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய ராஜாஜி மண்படுத்திலே ஒரு நல்ல மாநாடு நடந்தது. நம்முடைய சர்க்கார் துறையைச் சேர்ந்த பல்வேறு அதிகாரிகளும் சட்டமன்றத்தின் சார்பில் நானும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், நம்முடைய நண்பர் காசிராமன் அவர்களும் அந்த பொது விவாதங்களில் பங்குகொண்டோம். அந்த கமிட்டிக் கூட்டத்திலே கூட வலியுறுத்திச் சொன்னேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் அவர்களுடைய பணிகளை நல்லமுறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் நாட்டிலே எழுப்பப்படுகின்ற கருத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளுகிற வர்க்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு அதிகாரிகளுடைய செயலுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறார்கள், நிர்வாகத்திலே தலையிடுகிறார்கள் என்பது. எங்களுடைய தலைவரும் அவருடைய தொண்டராக இருக்கிற நாங்களும் இப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டு வரக் கூடாது என்பதிலே மிகவும் சிரத்தை காட்டுகிறோம். நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினன் என்ற முறையில் அதிகாரிகளைப் பார்த்து இந்த கமிட்டியைப் பார்த்துக் கேட்டுக்கொள்வ தெல்லாம் நாங்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எந்த அதிகாரியை சந்திப்பது, எந்த சூழ்நிலையிலே சந்திப்பது, கலெக்டரை மட்டும் சந்திப்பது போதுமா, தாசில்தாரை மட்டும் சந்திப்பது போதுமா, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை பார்த்துப் பேசினால் போதுமா, எந்தக் கட்டத்திலே ஒரு எம்.எல்.ஏ. குறுக்கிடலாம், அல்லது எம்.எல்.ஏ. குறுக்கிட முடியாவிட்டாலும் பொதுமக்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்பதற்கு சில வரையறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்று நமது பிரதம செயலாளர் அவர்களையும், அதிகாரிகளையும் பார்த்துக் கேட்டுக்கொண்டேன். அங்கே ஒரு யோசனை கூட சொல்லப்பட்டது. போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்த வரையில் பல புகார்கள் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகள் அவைகளை வாங்கமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தால் ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் புகார் பெட்டி என்று ஒன்று வைத்துவிட்டால் அந்தப் புகார் பெட்டியில் யாரும் சப் இன்ஸ்பெக்டர் என்ன கேப்பாரோ என்று கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை, சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் என்ன கேப்பாரோ என்று கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, எந்தப் பொதுமக்களும் புகார் எழுதிப் போட்டுவிட்டால் அந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் வாரத்திற்கு ஒருமுறை உட்கார்ந்து அந்த புகார்களை கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று யோசனைகூட கூறப்பட்டு, முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

என்ன காரணமோ—அதை நான் குறை சொல்லவில்லை—ஆனால் கடந்த 20 ஆண்டு ஆட்சிக்கால பாரம்பரியத்தில் ஏழை எளியவர்களாக இருந்தவர்கள் பொதுமக்களுடைய தலைவர்களாக உருவான காரணத்தாலோ என்னவோ எந்தக் காரியத்தை எடுத்தாலும் அவர் போய்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1968 ஆகஸ்ட் 29]

சொன்னால்தான் நடக்கும், இவர் போய் சொல்வதற்கு இதைச் செய்தால் தான் நடக்கும் என்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் பொறுப்பாக இருக்கிற, இன்றைய தினம் தமிழ் நாட்டினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பிலே பங்கேற்றிருக்கிற நாம் எல்லாம் ஒரு நல்ல வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதிலே என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையிலும் எந்தவிதமான அபிப் பிராய பேதமும் இல்லை.

இந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியவர்கள் எப்படி அவர்களுடைய சொத்து விவரங்களை யெல்லாம் காட்ட வேண்டுமென்ற பிரச்சினை கடந்த 10 ஆண்டு காலமாகவே அகில இந்திய காங்கிரஸிலே பேசப்பட்டு வருகின்றது. டெல்லியிலே அமைச்சர்களாக இருக்கிறவர்கள் பிரதமரிடத்திலே காட்டி வருகின்றார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அப்படி சொத்து விவரங்களை எல்லாம் கேட்பதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இதுவரையிலும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழ்நாடு எதற்கும் வழிகாட்டுகிறது. இதற்கும் ஒரு வழிமுறையை நாம் எல்லாம் கலந்து உட்கார்ந்து பேசி செய்துகொள்ள வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சரவையைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே கூட இந்த கருத்து சொல்லப்பட்டது நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்களாலே. அமைச்சர் பெருமக்கள் அவர்களுடைய சொத்து விவரங்களையெல்லாம் நம்முடைய முதல்வரிடத்திலே தரவேண்டும், அந்த சொத்து விவரங்களையெல்லாம் அவர்கள் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருத்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

(பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

நீங்கள் யார் கேட்டாலும் யாருக்கு என்ன சொத்து இருக்கிறது என்கிற விவரங்களைத் தருவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்சார்பிலே இருக்கிற அமைச்சர்களானாலும் சரி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களானாலும் சரி, யாரும் தயக்கம் காட்டுவதற்கு எந்தவிதமான முகாந்திரமும் இல்லை. எங்களுடைய வாழ்க்கை திறந்த புத்தகமாக இருக்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும், எந்த இடத்திலே வேண்டுமானாலும்—சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் அல்ல, யார் வேண்டுமானாலும்—திறந்த புத்தகத்தைப் பார்த்து எங்களைப் பற்றி தெரிந்துகொள்ளலாம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், காங்கிரஸ் கட்சி, தமிழரசு கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி, சுதந்திரா கட்சி, இன்னும் புதிதாக எதிர்காலத்திலே ஏற்படக் கூடிய கட்சிகள் எல்லாமாகச் சேர்ந்து ஒரு வழிவகை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கின்ற கருத்தினை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதை எப்படி செய்ய வேண்டும்? தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிவிட்டாலே போதுமா? என்ன என்ன முறைகளையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்பதை எல்லாம் நாம் யோசித்து நமக்குள்ளே முடிவுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த தீர்மானத்தினுடைய நோக்கத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். பொது வாழ்விலே அப்பழுக்கற்ற பொது வாழ்வு, யாரைப் பற்றியும் குற்றம், குறை சொல்ல முடியாத ஒரு பொது வாழ்வு, கீழிருக்கின்ற சாதாரண மக்களுக்காகவும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தைப் பெறுகின்ற ஒரு பொது வாழ்வு வேண்டுமென்று சொல்லி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சார்பிலே அந்தத் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இருக்கும்படியான இந்த உத்தியோகப்பற்றற்ற தீர்மானத்தின் மேல் விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. தீர்மானத்தை திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் ; எல்லா

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கட்சியினரும் இதை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தீர்மானத்தினுடைய நோக்கம் எப்படி இருந்தாலும் கூட அதனுடைய விஷயம் பொதுமக்களுடைய கவனத்திற்கு நாம் சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாத ஒரு நிலையிலே இருக்க வேண்டுமென்பது மிக மிக அத்தியாவசியம். இருந்தாலும் கூட ஆளும் கட்சியிலே பேசியவர்கள் எல்லாம் அந்தப் பழம்போக்கினை விட்டுப் போகவே இல்லை. 20-வருஷத்திற்கு முன்னே என்ன? காங்கிரஸ் கட்சியிலே நடந்த தவறு என்ன? எல்லாம் நடந்து விட்டது, அந்தப் பழங்கதையிலிருந்து கொஞ்சம் கூட இன்னும் மாறவே இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய வருத்தமாகும். இப்பொழுது நீங்கள் ஆட்சியிலே இருக்கிறீர்கள்; முன்னால் இருந்தவர்கள், அமைச்சர்களோ, எம்.எல்.ஏ.-க்களோ காங்கிரஸ்காரர்களோ தவறு செய்திருப்பார்களானால் தவறாக பதவியை உபயோகப்படுத்தியிருப்பார்களானால் சர்க்காருக்கு நடவடிக்கை எடுக்க உரிமை உள்ளது. அமைச்சராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, பொதுக் கூட்டத்தில் பேசும்படியான நிலை இருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில் இப்பொழுது அமைச்சராக இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய மாதவன் அவர்கள் முன்பு இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் அப்பொழுது சட்டசபையில் இல்லை. அப்படி அவர் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்திருக்கலாம். அந்தத் தீர்மானம் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்பொழுது அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பக்கத்திலிருந்து கூட இப்பொழுது இதைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். நான் குற்றம் சாட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள் மிகவும் பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டும், கைகள் சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை கிடையாது.

“கோயிற் பூசை செய்வோர்—சீலையைக்
கொண்டு விற்றல் போலும்,
வாயில் காத்து நிற்போன்—வீட்டை
வைத் திழத்தல் போலும்,
ஆயிரங்க ளான—நீதி
யவை உணர்ந்த தருமன்
தேயம் வைத் திழந்தான்—சீச்சி!
சிறியர் செய்கை செய்தான்.”

என்று பாரதியார் கூறியிருக்கிறார். நாட்டு மக்கள், “நீங்கள்தான் ஆள வேண்டும்” என்று சொல்லி பிரதிநிதிகளிடம் ஆட்சியை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்று மன்ற உறுப்பினர்களாக இருந்தாலும் கூட, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே சேர்ந்து மக்களுக்கு பொறுப்பு உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். மக்கள் நம் மீது நம்பிக்கை வைத்து, நாட்டினுடைய தலைவியை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாம் நல்ல முறையில், நாணயமான முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும். நமக்குக் கொடுத்த செல்வாக்கை, நமக்குக் கொடுத்த சந்தர்ப்பத்தை, நமக்குக் கொடுத்த பதவியை தவறான முறையில் பிரயோசனப்படுத்தக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இத்தகைய ஒரு தீர்மானம் அவசியம் என்று நினைக்கிறேன்.

எத்தனையோ குற்றச்சாட்டுகள், சட்டசபையில் இருக்கும்படியானவர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள், அமைச்சர்கள் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவை எவ்வளவு தூரம் நிறுபிக்கப்பட்டன, எவ்வளவு தூரம் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு தூரம் அவற்றை நிறுபிக்கும்படியான சக்தி இருக்கிறது என்பதெல்லாம் பிரச்சினைகள். ஆகவே பொது வாழ்வில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பற்றி இதுமாதிரி “லாஸ் பாக்ஸ்” இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருப்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

பவர் முன்னுளில் அவர் வாழ்க்கையில் சாதாரணமாக இருந்திருக்கலாம். சட்டசபை உறுப்பினராக ஆனவுடன் ஒரு வெள்ளைச் சட்டை போட்டுக் கொண்டு வந்துவிட்டால் கூட ஏதாவது அவரைப் பற்றி புகார் சொல்லப்படலாம். பொறுப்பற்ற முறையில் கூட அவ்வாறு புகார்கள் சொல்லப்படலாம். நம்மைப் பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்வது போல, பொது மக்களும் பொறுப்பற்ற முறையில் சொல்லலாம். பொது மக்கள் எல்லோரும் பொறுப்பின் முறையில் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. பதவிக்குத் தகுந்த மாதிரி உடுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையிலே, நல்ல நிலையிலே வெள்ளை ஷர்ட் போட்டுக்கொண்டால் கூட, தவறான பிரசாரத்திற்கு இலக்காக்கப்படலாம். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லாதவர்கள் எத்தனை சொத்து சேர்த்தாலும், எந்த வகையிலே சொத்து சேர்த்தார்கள் என்று கேட்பதில்லை. கார் வாங்கினால் கூட ஏன் வாங்கினார்கள் என்று சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் கேட்பார்கள். ஆனால், பொதுமக்களுக்குப் பணி செய்யக்கூடியவர்கள், தாங்கள் ஒரு தியாக சின்னமாக வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் எப்படி மெழுகுவர்த்தி எரிந்தும், தன்னைக் குறைத்துக் கொண்டு, வெளிச்சம் தருகிறதோ அது மாதிரி நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய நிலை.

சொத்து விபரம் கொடுப்பது பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஒருவர் சொன்னார், முதலில் எத்தனை எக்கர் இருந்தது, அதற்குப் பிறகு எத்தனை எக்கர் இருக்கிறது என்று விவரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருவதற்கு முன்னால் ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் அந்தஸ்து, ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஒருவர் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கலாம், ஒருவர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். ஏதாவது ஒரு முறையிலே சமுதாயத்தில் ஓர் அந்தஸ்து அவர்களுக்கு இருக்கும். அந்த நிலையில் பார்க்கும்பொழுது நியாயமான முறையில் அவர்கள் சொத்து சேர்த்தார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவருடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், குடும்பத்தில் பொறுப்பாக இருப்பவர் ஓரளவுக்குச் சொத்தை விரைந்திச் செய்வதில் எந்த விதமான தவறும் இருக்க முடியாது. எது நியாயம், எது நியாயம் இல்லாதது என்று நிரூபிக்கும்படியான ஒரு பொறுப்பு, மிக்க கஷ்டமான நிலை கூட அதில் இருக்கிறது.

காங்கிரஸ் கட்சி ஆண்டுகொண்டிருந்தது. அவர்கள் இம்மாதிரி ஒரு தீர்மானத்தை என் கொண்டுவரவில்லை என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், எங்களுடைய கட்சி சார்பாக தேர்தலுக்கு அபேட்சகராக நிற்கக்கூடியவர்கள், ஒவ்வொரு வருஷமும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியிடம் சொத்து விவரத்தை அறிவிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். சொத்தைப்பற்றிய கணக்கு விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அத்தகைய நபர்கள் கட்சியின் சார்பாக போட்டியிடுவதைக்கூட ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்பதை நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இருக்கும்படியான குற்றச்சாட்டு, காங்கிரஸ் கட்சியில் இப்படி நடந்ததா, இல்லையா என்பது. எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் படியான நடவடிக்கை, கட்சிக் கட்டுப்பாட்டினுடைய முக்கியமான அம்சம் என்னவென்றால், ஒருவர் தேர்தலுக்கு அபேட்சகராக நிற்க வேண்டுமென்றாலோ, காங்கிரஸ் தீவிர அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டுமென்றாலோ, சட்ட மன்ற அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடிய சமயத்திலும், பாராளுமன்ற அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடிய சமயத்திலும் ஸ்டேட்மெண்டு ஆஃப் ப்ராபர்டிஸ், லையபிலிடிஸ் அண்டு அஸெட்ஸ் பற்றிய விவரம் கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற ஒரு சட்ட திட்டத்தை ஒழுங்காகக் காப்பாற்றிக்கொண்டுதான் வருகிறோம் என்பதை நான் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மேலும், ஒரு சில தவறுகள் நடந்திருந்தாலும் கூட, பதவியை விட்டு

1968 ஆகஸ்ட் 29] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

நீங்கும்படியான நிலை எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் ஓரிருவர் இதுமாதிரி நிலையிலே தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்ற ஒரு சந்தேகம் ஏற்படும்படியான நிலை இருந்தால்கூட, அவர்கள் ராஜினாமா செய்திருக்கக்கூடிய நிலை தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் அமைச்சர் அவையினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மாதிரி சந்தேகம் ஏற்பட்டால் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று சந்தேகம் வந்தாலும் கூட, அமைச்சர்களை அமைச்சரவையிலிருந்து நீக்கும்படியான சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதை நான் பிரச்சனை. எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், அந்த நிலையிலே ராஜினாமா செய்திருக்கிறார்கள் சிலர் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட முடியும். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பிரமை பாலியாக தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று சந்தேகம் எழுந்தாலும் கூட, இரண்டொருவர் அமைச்சராக இருந்தவர்கள் பதவியைவிட்டு விலகி நின்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டியது அமைச்சரவை. ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டால், அதி காரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று புகார் செய்யப் பட்டால், ஓரளவுக்கு அதில் உண்மை இருக்கிறது என்று நிரூபிக்கப் பட்டால், பதவியிலிருந்து விலகிக்கொள்ளுகிறோம் என்ற நிலை இருப்பது மிகவும் நல்லது. எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரியே, யாராக இருந்தாலும் சரியே, பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்யும்படியான நிலையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, ஏதாவது சந்தேகத் திற்கு இடம் இருக்குமானால், பொது வாழ்விலிருந்து விலகி கொள்வது என்ற நியதியை ஏற்படுத்திக்கொண்டால், இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் மிகச் சிறந்த, உயர்ந்த பண்பாட்டுள்ள அரசியலாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உத்தியோகஸ்தர்கள் சொத்துக்களைச் சேர்க்காமல் இருக்கிறார்களா? உத்தியோகஸ்தர்கள் சொத்துக்களைச் சேர்த்தால், அதைக் கண்டுபிடிப்பது எப்படி? அதைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறோமா? என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எந்த நிலையில் இருந் தாலும், குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. அதிகாரி கார் வாங்கினால் கூட குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. மிகவும் நாணயமாக இருப்பவர், சுத்தமாக இருப்பவர் ஒரு சிறு தவறு செய்தால் கூட அதைப்பற்றி பெரியதாக குற்றம் சாட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதிகமாக தவறு செய்பவர்கள் மிகவும் நல்லவர்களாகத் தெரியக்கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. இந்த நிலையிலே பார்த்தால், இதில் இரண்டு விதமான கஷ்டமும் இருக்கும். நியாயமாக நடந்து கொள்ளக்கூடியவர்கள், தூய்மையாக இருக்கக் கூடியவர்கள், தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஒரு தவறு ஏற்பட்டால்கூட, அவர் மேல் குற்றச்சாட்டு வெகு பலமாக வந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையும் இருக்கிறது. அதேபோல, குற்றங்களை, மறைக்கும்படியான சக்தி படைத்தவர்கள் கெட்டிக்காரர்கள், ரொம்பப் பெரிய மனிதர் களாக காட்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இது விஷயத்தில் ஜாக்கிரதை யாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். ஒரு சட்டதிட்டத்தைக் கொண்டு வரும்பொழுது எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் அது அமைய வேண்டும். எல்லோருக்கும் திருப்திகரமான நிலையிலே அது இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் அதை ஆதரிக்கும்படியான வகையிலே இருக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கிரேடு, ஒரு படி இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் எலெக்ஷனுக்கு முன்னாலே அவர்களுடைய சொத்து மதிப்பு என்ன, எலெக்ஷனுக்குப் பின்னாலே அவர்களுடைய சொத்து மதிப்பு என்ன என்று கணக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், அது எப்படிச் செய்யப்படும், எந்த முறையில் செய்யப்படும் என்பது சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. சட்டமன்றத்தில் சொத்து விவரங்களை வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எல்லாவிதமான கணக்குகளையும் தான் வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். அது எந்த விதத்தில் வைக்கப்படவேண்டும், அதை சட்டமன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமா அல்லது சர்க்காருக்கு அறிவிக்க வேண்டுமா அல்லது

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

நண்
பகல்
12-00

ஒருவருக்கு இவ்வளவுதான் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமா, இதை எல்லாம் நாம் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதை தயவுசெய்து எல்லோரும் உணர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதில் பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒருவர் பாப்பதற்கு பெரிய ஆளாகத் தோன்றலாம். ஆனால் ஒரு லட்சம் சொத்து என்றால், அவருக்கு மூன்று லட்சம் கடன் இருக்கலாம். சொத்தைப்பற்றி விவரம் கொடுப்பதற்கு யாரும் முன்வருவார்கள். ஆனால் கடனைப் பற்றி விவரம் கொடுப்பதற்கு யாரும் தயங்குவார்கள். இதில் ஒரு சந்தேகம் கூட தோன்றலாம். ஒருவர் மூன்று லட்சம் கடன் இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு இரண்டு, மூன்று மாதங் களுக்குள் அந்தக் கடனை அடைத்துவிட்டால், எப்படி அவனுக்கு அதற்குள் அவ்வளவு சொத்து வந்தது என்றெல்லாம் சந்தேகம் எழும். சட்டசபை அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடியவர்கள் சிலர் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். சிலர் 30 சத வீதம், 40 சத வீதம் என்று கூட வட்டி கொடுத்து தொழிலுக்காக கடன் வாங்கியிருக்கலாம். கடைசியில் படம் அவுட் என்றால், அது அவுட் தான். இப்படியெல்லாம் நிலை இருக்கிறது. வேறுவிதமாக வசூல்செய்து விட்டால், திடீர் பணக்காரர் ஆகிவிட்டார் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சினைகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபடமுடியுமா, அப்படிச் செய்தால் லாபம் வருமா, வராதா என்று பார்க்கக் கூடிய கஷ்டமான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இன்றைக்கெல்லாம் பார்த்தால் மக்களின் 10 சதவிகிதம் பேர்கள் சுகமாக இருக்கலாம்; பாக்கி 90 சத விகிதம் பேர்களும் கஷ்டமான நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவை நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சொல்கிறேன், கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தின் மீது சர்க்காருடைய நிலை என்ன, மற்ற மற்ற கட்சிகளுடைய நிலைகள் என்ன என்பது தெரியவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், நாங்கள் பின்னால் போவதாக இல்லை. நிச்சயமாக, இந்தத் தீர்மானத்தை விட்டு பின்னால் போவதாக இல்லை. ஏற்கெனவேயே எங்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டில் இந்த நிலை இருக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டு, அமல் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம், விளம்பரம் இல்லாமல் கண்ணியமான முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். வீதிக்கு வரவேண்டும் என்றால், செய்யட்டும். ஆனால், விளம்பரத்தை விரும்புகிறவர்கள் நாங்கள் இல்லை. விளம்பரத்திற்காகச் செய்வதாக முதல் அமைச்சர் சொன்னார்கள். உங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் விளம்பரத் தில் தேறியவர்கள், சொல்லில் வல்லவர்கள். விளம்பரம் வேண்டாம் என்று சொல்பவர்கள் யாரும் கிடையாது; விளம்பரத்திற்காகத்தான் நாம் எல்லோரும் இருக்கிறோம் என்றே சொல்லலாம். ஆகவே, என்னைப் பார்த்து குத்தலாகச் சொல்ல வேண்டாம்.

இன்னொன்று; இந்த Statement of property income and expenditure என்று சொன்னால், சரி நான் கொடுக்கிறேன் என்றால், அது சரியா, இல்லையா என்று பாப்பது யார்? நான் சொல்லலாம் ரூ. 50 லட்சம் என்று. அதை சரிபார்ப்பது யார்? அப்படிப்பட்ட தவறுகளும் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்து ஸ்டேட்மெண்ட் உண்மையா என்று கண்டுபிடிப்பது யார்? ஆகவேதான், இதிலிருக்கும் கஷ்டங்களை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு கட்சித் தலைவர் என்றால் அவருக்கு எல்லோரையும் பற்றித் தெரியும். இன்றைக்கு மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் திரு. அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு, தலைவர் என்ற முறையில் அவருடைய கழகத் தோழர்கள், நண்பர்கள் நிலைகள் நன்றாகத் தெரியும். எங்கள் கட்சியில் திரு. காமராஜர் பெருந் தலைவராக இருக்கிறார் என்றால், எங்களைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்படித் தெரியவில்லை யென்றால், தலைவராக நிச்சயமாக இருக்க முடியாது. இதைக் கௌரவப் பிரச்சினையாக ஆக்காமல் நமக்குள்ளேயே ஒரு ஒழுங்கு பிரச்சினையாக இருக்க வேண்டும் என்று, கட்சியிலேயே செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், சர்க்காரிலே என்ன நிலை, பாக்கி யிருக்கும் கட்சிகளின் நிலை என்ன என்பதையெல்லாம் விளக்கிச் சொன்னால், தெளிவாக இருக்கும். அதிலே இருக்கும் சங்கடங்களை, கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். யாரையும் பாதிக்காமல், நமக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, எங்கள் கட்சியின் ஆதரவைக் கொடுத்து, முடிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. க. ர. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சிறப்பான, வரவேற்கத்தக்க ஒரு தீர்மானத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரித்து வரவேற்றுப் பேசினார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்தை ஒரு சட்டமாகவே கொண்டு வருவதற்கான வழிவகைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள்.

சென்ற ஆட்சிக் காலத்தில் நாங்கள் எதிர்க் கட்சியிலிருந்தபோது, நானே இப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தை இந்தப் பேரவையில் மசோதாவாகக் கொண்டுவந்து, அன்றைக்குப் பேசியதை உறுப்பினர்கள் நினைவுபடுத்தி னார்கள். இன்றைக்கு திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மசோதா கொண்டுவரக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைக்கக்கூடும் என்று நானே அப்பொழுது நினைக்க வில்லை.

இன்றைய தினம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் இந்தக் கருத்தை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அதற்கு மிக்க மகிழ்ச்சி. ஆனால் கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் அந்த மகிழ்ச்சியை எல்லாம் கெடுத்துவிட்டார்கள். அவர்கள் நேற்று நம்பிக்கை யில்லாத தீர்மானத்தில் பேசியதன் தொடர் உரைபோல இன்றைக்கும் பேச ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்.

இதுபோன்ற ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, அதையே சட்டமாகக் கொண்டுவந்து விட்டால், என்னென்ன இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படும், சங்கடங்கள் உண்டாகும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்களோ, அவ்வளவும் 1964-ம் ஆண்டு முதலமைச்சராக இருந்த திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களே இந்தச் சட்டப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் என்னென்ன சொன்னார்களோ, அவற்றையே—ஒன்று கூட விடாமல்—இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் முடிவிலே வெளிப்படையாக இந்தத் தீர்மா னத்தை எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்வதற்கு அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் அச்சம் இருந்திருக்கிறது. அது நியாயமான அச்சம். இன்றைக்கு இந்தப் பேரவையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் எண்ணிக்கை நிறைந்ததொன்பது ஆக வல்லவா ஆகிவிட்டது! ஆகவே இதை ஏற்றுக்கொள்வதனால் ஏற்படும் சங்கடங்களை எடுத்துக் காட்டினாலே தவிர முடிவில் இதுபோன்ற முறையைக் கொண்டுவருவதற்கு “நாமெல்லாம் பரிசீலிக்க வேண்டும், அதிலே உள்ள நியாயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்” என்றார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எவ்வளவு பொடி வைத்துப் பேசினாலும் அடிப்படையான கொள்கையையாவது ஒத்துக் கொண்டதற்கு மகிழ்ச்சி. அதற்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, “அமைச்சர்கள் மீது சந்தேகத்திற்கு இடம் ஏற்பட்டால் அவர்கள் ராஜினாமாவே செய்துவிட வேண்டும்” என்று பேசினார்கள். ராஜினாமா எப்பொழுது செய்ய வேண் டும், எதற்குச் செய்ய வேண்டும் என்பதற் கெல்லாம் கொள்கை இருக் கிறது. காரணமே இல்லாமல் எதிர்க் கட்சி தூற்றும், புழுதியை வாரித் தூவும், அவதூறு சொல்லும். உடனே அமைச்சர்களும் ராஜினாமாச் செய்துவிட வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருதிக் கொண்டிருந் தால்—பாவம்—பரிதாபப்பட்டத்தான் தோன்றுகிறது. நாங்கள் அப்படிச் செய்ய மாட்டோம் என்பதை விளக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எங்களில் சிலரைப் பாராட்டிப் பேசியதை வரவேற்கிறேன். அவர்களுடைய பாராட்டுகளினாலே எங்களிடத்தில் பிளவு ஏற்படும் என்று அவர் எண்ணிக் கொள்வாரானால் அதற்காகப் பரிதாபப்படுகிறேன்.

பொதுவாக நாங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரையும் மதிக்கிறோம். குறிப்பாக இந்த மன்றத்தில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவரை மிகவும் மதிக்கிறோம். 1964-லே கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்தை எதிர்த்து என்ன என்ன பேசினார்கள் என்பதைப் படிக்காமலேயே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இன்றைக்குத் தம் முடைய கருத்தை எடுத்துச் சொன்னதாகத் தெரிவித்தார்கள். இவர்கள் இரண்டு பேர்களுடைய கருத்தும் ஒரு வகையில் ஒத்திருப்பது மகிழ்ச்சி தான். அவ்வளவு ஒற்றுமை அவர்களுக்குள் இருக்கிறது. ஆயினும், தர திருஷ்டவசமாக “இன்று 49 பேர் வந்துவிட்டோமே, திரு. க.ர. நல்ல சிவன் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை எதிர்க்க முடியவில்லையே” என்று அவர்கள் நினைப்பதிலே கஷ்டம் இருக்கத்தான் செய்யும்.

ஆகவே அடிப்படைக் கருத்தை இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டாலும், “இதற்கென சட்டம் வேண்டுமா அவரவர்கள் அவர்களுடைய கட்சியினிடத்தில் சொத்து வருமான செலவுக் கணக்கைக் கொடுத்துவிடலாமே” என்றார்கள். “உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்களது கட்சித் தலைவரிடம் இதுபோன்ற கணக்கு விவரத்தைக் கொடுக்கும் முறை காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறது” என்றும் சொன்னார்கள். இந்த ஒரு காரணத்தை அன்றைய முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கட்சிக்குள் கணக்குக் கொடுப்பதை நாங்கள் அன்றும் ஏற்கவில்லை, இன்றும் ஏற்கவில்லை. கட்சி உறுப்பினர்கள் என்கிற நிலை வேறு, சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் என்கிற நிலையே வேறு. இது பொதுமக்களுக்குப் பிரதிநிதியாகச் செயலாற்றும் பொதுச் சேவையாகும். ஆகவே “எனது கட்சியினிடத்தில் கணக்கைக் கொடுக்கிறேன்” என்று சொன்னால் அதற்குக் கட்சித் தலைவர்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டும். எந்தக் கட்சித் தலைவராவது — தன்னுடைய கட்சி உறுப்பினரிடம் — உள்ள ஊழலை பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ள முன்வருவாரா? ஆகவே கட்சியினிடம் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வது தப்பித்துக் கொள்ளும் வாதமாகும். நமக்கு எல்லாம் ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறது. அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமல்ல, சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் கூட நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு இருக்கிறது, அதிகாரத்தில் பங்கு இருக்கிறது.

“சந்தேகம் விழுந்த காரணத்திற்காக, அமைச்சர் பதவியை விட்டே வெளியேறியவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறார்கள்” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறினார்கள். வெறும் குற்றச்சாட்டு மட்டும் அல்ல — தஸ்தாவேஜுகளுடன் பகிரங்கமாகவே அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபித்துக் காட்டிய பின்னும் பதவியில் உள்ளவர்களும் பலர் இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். இப்படி வைத்திருப்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் தனி உரிமையாக இருக்கலாம். ஆனால், நாம் ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை — அரசியல் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை — இது விஷயத்தில் ஏற்படுத்தியாக வேண்டும். ஆகையால் தான் சட்டசபை உறுப்பினர்களின் சொத்துக் கணக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் அன்றைக்கு இருந்தபோதும் சொன்னேன். இன்றும் அதையேதான் சொல்கிறேன்.

“அரசாங்கத்தில் பணிபுரியும் அலுவலர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறார்களா, கட்டுப்பாடு இருப்பதனால் அவர்கள் தவறு செய்யாமல் இருக்கிறார்களா?” என்று கேட்கிறார்கள். தவறு இருக்கலாம். தவறு செய்தால் கண்டுபிடிக்கவும் வழி இருக்கிறது. அதேபோன்று சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களும் கூட தவறான கணக்கைக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அதையும் கண்டுபிடிக்க — எந்த வகையில் சட்டம் போடுவது — என்பது பற்றி யோசிக்கலாம். அதில் ஒன்றும் கஷ்டமில்லை.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. செ. மாதவன்]

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். நேற்று திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள், “Caesar's wife must be above suspicion” என்று சொன்னார்களே, அதேபோன்று இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றால் சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டாமா? இப்படி கணக்குக் கொடுக்கச் சொல்வதனால் அவர்கள் மீதே அனுவசியமான சந்தேகங்கள் வளர்ந்து விடுமே! வீண்புரனியும், வதந்தியும் கிளம்ப இது வழி ஏற்படுத்தி விடாதா? இதைக் கண்டு நாம் அஞ்ச வேண்டாமா” என்று கேட்டார்கள். அன்றைய முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும், “வீண் புகாருக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது” என்ற இதே காரணத்தைச் சொல்லித்தான் எதிர்த்தார்கள். வீண் புரளி வரும், அவதூறு வரும் என்று சொல்வது உண்மை. ஆனால் அதைத் தடுப்பதற்குத் தான் இது பயன்படும்.

சமீப காலமாகவே பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் மீது அவதூறுகளைக் கூறுவதும், புழுதிவாரித் தூற்றுவதும் அதிகரித்துள்ளது, என்னையென்பதற்குக் கூட பல புகார்கள் வந்துள்ளன.

உதாரணமாக, நான் சமீபத்தில் என்னுடைய ஊருக்குப் போய் இருந்தேன். எனக்கு என்று ஒரு சொத்தும் இல்லை, நான் சம்பாதிக்கவும் இல்லை. எனக்கு இருப்பது என்னுடைய மூதாதையர்கள் சம்பாதித்து வைத்த சொத்துக்கள்தான். அப்படி இருக்க நான் என் ஊருக்குப் போன போது, என்னுடைய தந்தையார் என்னிடம், “என்டா, எங்களுக்குக்கூடத் தெரியாமல் இரண்டு லட்சம் ரூபாயில் சென்னையில் ஒரு வீடு கட்டியிருக்கிறாயா? உண்மையா? என்று கேட்டார்கள். எனக்கு ஒரே வியப்பாக இருந்தது. “நான் ஒன்றும் வீடு கட்டவில்லையே! யார் சொன்னார்கள்?” என்று கேட்டேன்.

அதற்கு அவர்கள், “நம் வீட்டிற்குப் பக்கத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு கூட்டம் போட்டார்கள். அதிலே பேசும்போது சட்ட அமைச்சர் சென்னையில் இரண்டு லட்சம் ரூபாயிலே ஒரு பெரிய பங்களா கட்டிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நீ அதுபற்றி இதுவரை என்னிடத்தில் ஒன்றும் சொல்ல வில்லையே என்றுதான் கேட்டேன்” என்றார்கள். நான் என் வீட்டா ரிடம், “எனக்கு அரசாங்கத்திலே தற்போது குடியிருக்க ஒரு வீடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை அந்த வீட்டிற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் இருக்கும் என்று மதிப்புப் போட்டு, இரண்டு லட்சத்தில் வீடு கட்டிவிட்டேன் என்று பேசியிருப்பார்கள்” என்று சொன்னேன். இப்படிப் பொய்ய் புகார்களை—வதந்திகளை—அவதூறுகளைக் கிளப்பி விடுவது அதிகரித்தே வருகிறது. ஆகவேதான், இம்மாதிரியான புகார்களுக்கு இடமளிக்காத வகையில் அவற்றைத் தடுக்கும் வகையில் நாமே கணக்குக் கொடுப்பது என்று ஏற்படுத்திக் கொள்கிற முறை பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

மக்களிடையே அவதூறுகளைக் கிளப்பிவிட்டு, உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி விட்டு அரசியலை வளர்க்கலாம் என்ற நிலை சமீப காலமாக வளர்ந்து விட்டது. அதுவும் அவதூறு கூறியே பிழைக்கக்கூடிய நிலைமை வளர்ந்து விட்டது மிகவும் துரதிருஷ்டவசமானது.

குறிப்பாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் கொண்டு வந்து நான்கு நாட்களாகப் பேசினார்கள். “The questionable conduct of the Minister” என்று நம்பிக்கை யில்லாத தீர்மானத்தில் சொன்னார்களே, அமைச்சர்களின் மீது எந்தக் குற்றச்சாட்டை வலியுறுத்தினார்கள்? காங்கிரஸ் கட்சியில்—பெருந் தலைவரோ, சிறிய தலைவரோ எனக்குத் தெரியாது—ஒருவர் “அமைச் சர்கள் எல்லாம் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், லைசென்ஸ் கொடுப்பதற்குக் கமிஷன் கேட்கிறார்கள்” என்று கூறிய பேச்சைப் படித்துப் பார்த்தேன். ஒரு வேளை அதை ஆதாரமாகக் கொண்டதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

அவர்கள், துண்டு, துண்டாக 11 காரணங்களைக் கொடுத்து, "The questionable conduct of the Minister" என்று குற்றம் சாட்ட வந்தார்களோ என்னவோ? வெளியில் எல்லாம் கண்டாடி சொல் கிறார்களே, அவற்றுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஏதாவது ஆதாரம் தரு வார்களோ என்று நினைத்தேன். ஒன்றும் இல்லை. அது வெறும் புஸ்வாணமாகப் போய்விட்டது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதே மன்றத்திலே அது மறுக்கப்பட வில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய ஊரில் ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதில் எங்க ளுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, சாதாரண நிலையிலே ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக பெரிய வசதியுள்ளதாக அது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்காக மாநிலம் பூராவிலும் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் இருந்து பணம் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணவசதி எவ்வாறு கிடைத்தது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட சரியாக தன்னுடைய பதிலில் சொல்லவில்லை. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மட்டும் தான் பணம் வசூல் செய்தார். ஆனால் இப்போது மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து அமைச்சரின் தொகுதிக்காக வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அதுபற்றி நான் விளக்குவதற்கு இப்படி ஒரு வாய்ப்பைத் தர வேண்டு மென்பதற்காகத்தான் குறிப்பாகச் சொன்னேன். "The questionable conduct of the Minister" என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளதைப் படித்துப் பார்த்தேன். இதில் அமைச்சர் என்ன தவறு செய்தார்? பணம் வசூலித்தாரா? ஒன்றுமில்லை. "அமைச்சர் என்றால் செகரடரி அல்லது டிபார்ட்மெண்ட் என்று பொருள்படும். டிபார்ட்மெண்ட் என்று சொல்லி விட்டு டிப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் உத்தரவு போட்டார்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் டிப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் போட்டதும் உத்தரவு அல்ல, ஒரு வேண்டுகோள். இதில் நடந்தது என்ன என்பது அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும்.

பொதுமக்களின் நலனுக்காக நிதி வசூலில் அரசாங்கத் தரப்பிலே அரசாங்க அதிகாரிகளும் பங்கு பெறலாம். இப்படிச் செய்வது புதிது ஒன்றும் அல்ல. இதில் தவறும் இல்லை. அதிகாரிகள் வேண்டுகோள் விடுவது, கலெக்டர் பர்மிஷன் கொடுப்பது போன்றவற்றுக்கு அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேயே இருபது முப்பது உதாரணங்கள் தொக்க முடியும். போயும் போயும் இதை ஒரு குற்றச்சாட்டாகக் கூறியதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது பரிதாபப்படுகிறேன். ஒருவேளை அவர்மீது ஏற்பட்ட பரிதா பத்தின் காரணமாகத்தான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் சொல்லாமலேயே விட்டுவிட்டார்களோ, என்னவோ? "மருத்துவ விடுதி கட்டுவது தவறு என்று சொல்லவில்லை. இது தேவையா" என்று இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கேட்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய வாசகமே, "அமைச்சரின் தொகுதியிலுள்ள சிறிய ஊருக்கு இவ்வளவு செலவில், இவ்வளவு பெரிய மருத்துவ விடுதி தேவையா?" என்பது. அப்படியென்றால் டாக்டர்கள் அதிகமாக இருக்க வேண்டும் அல்லவா? அந்த ஊருக்கு பொது மக்க ளுடைய பணத்தைக் கொண்டு, ஏற்படுத்துவதா? நன்கொடை வசூலித் துச் செய்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அதிகாரி உத்தரவு போட்டாலும் அமைச்சருக்குப் பொறுப்பு உண்டு. ஆனால், மாநிலத்தில் இருக்கும்படி யான கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எல்லா வற்றிற்கும் அமைச்சர்தான் பொறுப்பாளி. ஏன் டிப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது? எந்தெந்த இடங்களில் வசூல் செய்யப் பட்டது? திரு. பக்தவத்சலம் காலத்தில் அவருடைய மாவட்டத்தில் மட்டும் தான் வசூல் செய்யப்பட்டது.

1968 ஆகஸ்ட் 29]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நேற்று மணிக்கணக்கில் பேசினார்கள். இன்றும் மணிக்கணக்கில் பேச விரும்புகிறார்கள். பேசட்டும். ஆனால் ஒரு அரசியல் நாகரிகத்தோடு பேச வேண்டும். இதில் அமைச்சர் என்ன செய்தார் என்பதற்கு விளக்கம் தரவேண்டும். அங்கே கட்டப்படுகிற ஆஸ்பத்திரி எந்த அளவில் கட்டப்பட வேண்டும் என்பதை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கும். அங்குள்ள மக்கள் நிர்ணயிப்பார்கள்.

முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே ஒரு காரியம் செய்வதற்கு அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களில் இருந்து மட்டும் தானே வசூல் செய்தார்கள், மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து இதற்கு வசூல் செய்யப்படுகிறதே என்றார்கள். ஒரு உதாரணம் அல்ல, பல உதாரணங்களைக் காட்ட முடியும். அவர்கள் காலத்திலேயே மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து வசூல் செய்யப்பட்ட சம்பவங்கள் பல உண்டு. சர்ஜன்களுக்கு அக்காமடேஷன் கட்டுவதற்கு, இராமநாதபுரத்தில் இருந்து வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது போலவே ராமகிருஷ்ண குடில், ராஜாஜி டி.பி. சானிடோரியம், தஞ்சை சரபோஜி கல்லூரி போன்று பல காரியங்களுக்கு மாநிலம் முழுவதிலும் இருந்து வசூல் செய்யப்பட்டிருப்பதைச் சொல்ல முடியும். இப்படிச் சொல்வதாலேயே முன்னாள் முதல் அமைச்சர் செய்தது தவறு என்று நானோ, முதல் அமைச்சர் அவர்களோ சொல்லவில்லை. அவை நாட்டு நன்மைக்காகவே செய்யப்பட்டன என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். முன்னாள் முதலமைச்சருடைய சொந்தக்காரர், குடும்பத்தினர் ஸ்தாபனத்திற்கு லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் பல இடங்களில், பல சமயங்களில் வசூல் செய்து கொடுத்திருப்பதைக்கூட நாங்கள் தவறு என்று சொல்லவில்லை. பாலிடெக்னிக் என்றால் அதுவும் பொது நன்மைக்காகவே ஏற்படுத்தப்படுவது என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் இப்போது நாங்கள் ஒன்றுமே செய்யாதபோது அரசாங்கத்தின் மீது பழி வாரிப்போடுவது நல்லதல்ல. இப்படிச் சொல்வது அரசியல் நாகரிகமா? அரசியல் பண்பாடா? ஆகவே தான் இப்படிச் சொல்வதற்கே இடமளிக்காத வகையில் நாம் ஒரு புது பாரம்பரியத்தை ஏற்படுத்த கணக்கைக் காட்டுவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது என்கிற வாத்தத்திற்காகத் தான் இவற்றை எடுத்து வைக்கிறேன்.

திரு. பி. லி. கருத்திருமன் : சிங்கம்புனரி கிராமத்திலே எவ்வளவு ஜனத் தொகை, அந்த ஜனத்தொகைக்கு எவ்வளவு பெரிய ஆஸ்பத்திரி கட்டியிருக்கிறார்கள். இது போல வேறு எங்காவது கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதுபோல ராஜாஜி டி.பி. சானிடோரியத்திற்கு வசூல் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். இப்போது இவ்வளவு பெரிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறதே என்கிறார்கள். எவ்வளவு பெரியதாக இருக்கவேண்டும் என்பதை அரசாங்க அதிகாரிகள் தீர்மானிக்கிறார்கள். மக்கள் தீர்மானிக்கிறார்கள். வசூலாகிற நிதி அளவைக் கொண்டது அது.

இப்படி எல்லாம் பல தூற்றல்களுக்கு இடமேற்படாத வகையில் ஒரு நல்ல மரபையே உருவாக்குகின்ற தன்மையில் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்பதற்காக மகிழ்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உவமை சொல்லவில்லை. ஆனால் முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு உவமை கூடச் சொன்னார்கள். “கல்லூரி பரின்பிபால் ஒருவர், தான் வெளியே போகும் போது தம் மனவியை அறையில் வைத்துப் பூட்டி சாவியை எடுத்துக்கொண்டு போவார், திரும்பி வந்தபோது திறந்து விடுவார். அந்த மாதிரி நாம் சந்தேகப்படலாமா” என்றார். சந்தேகம் எழாத சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் இந்த தீர்மானத்தின் நோக்கமே.

[திரு. செ. மாதவன்]

[1968 ஆகஸ்ட் 29]

‘இதற்கு ஒரு கட்டாயம் வேண்டுமா? நாமே ஒரு முறையை வகுத்துக் கொள்ளக்கூடாது’ என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர். இதற்கு ஒரு கட்டாயம் வேண்டுமா, ஒரு பாரம்பரியத்தை வைத்துக் கொள்ளலாமா என்பதை நாம் முடிவு செய்து கொள்ளலாம். அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை.

“இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும்” என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். அதிலும் கூட எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இது பற்றி வெளியிலே கூட ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாகப் பேசப்படுகிறது. மாநில முதல் அமைச்சர்கள் எல்லோரும் டெல்லியில் கூடி இது பற்றி விவாதித்தார்கள். கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கும் வந்தார்கள். “அதன்படி கோட் ஆப் காண்டக்ட் பர் மினிஸ்டர்ஸ்” என்பது உருவாக்கப்பட்டது. இங்கே இருக்கிற அமைச்சர்கள் இங்கேயுள்ள முதல் அமைச்சரிடத்தில் கணக்குகளைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர் அதனை மேற்பார்வை செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஒத்துக்கொண்டோம். இங்குள்ள முதல் அமைச்சர் மத்தியில் உள்ள பிரதம அமைச்சரிடமோ, உள்துறை அமைச்சரிடமோ கணக்குகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றார்கள். அப்படி ஜி.ஓ. போட்டார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், தமிழாசக் கழகத் தலைவர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள், “மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசுகள் அடிமைதளாக இருக்கக் கூடாது” என்று எடுத்துக் கூறியதுபோல, இங்குள்ள முதல் அமைச்சர் மத்திய பிரதம அமைச்சருக்கோ, உள்துறை அமைச்சருக்கோ அடிமைப் படக்கூடிய வகையில் அவர்களிடத்தில் கணக்கைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராய் இல்லை. இப்படிச் செய்வது ஓர் அடிமை உணர்ச்சியை எழுப்பும். மாநிலங்களின் உரிமையைப் பறிப்பதாகும் என்கிற காரணத்தினால் அந்த யோசனையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எங்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவித்தோம். இதற்கு மாற்று யோசனையை அவர்கள் இன்னமும் தெரிவிக்கவில்லை. நாங்களே யோசித்தோம். வேறு ஒரு மாநிலத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காபினெட்டுக்குக் கணக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்று செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே இங்கும் அமைச்சர்கள் முதல் அமைச்சரிடத்தில் கணக்குகளைக் கொடுப்பார்கள். முதல் அமைச்சர் தம் முடைய காபினெட்டுக்குத் தம் கணக்குகளைக் கொடுப்பார் என்பதாக வறையறுத்துக்கொள்ள பரிசீலனை செய்துகொண்டு இருக்கிறோம்.

ஆனால் இந்தக் கணக்குகளைக் சட்டமன்றத்தில் வைக்கவேண்டுமா என்பது ஒரு கேள்வி. சட்டமன்றத்தில் வைக்கவேண்டும், அதன் மூலம் பகிரங்கமாகப் பொது மக்களுக்குத் தெரியவேண்டும் என்பது ஒரு கொள்கைப் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அது மக்களுக்குத் தேவை—ஜனநாயக பாரம்பரியத்தை நல்ல முறையில் ஏற்படுத்துவதற்குத் தேவை—என்று தான் இந்த அரசாங்கம் மனப்பூர்வமாகக் கருதுகிறது.

“லோக் பால், லோக் அயுக்” என்கிற நிறுவனம் கூட மத்திய அமைச்சரவையால் உருவாக்கப்பட இருக்கிறது. லோக்பால் என்பது அந்த ஸ்தாபனத்திற்குத் தலைமை வகிக்கிறவர் பெயர். அந்தப் பெயரே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்று மத்திய உள்துறை கூறியிருக்கிறது. அதுவும் அங்கே இருக்கிறவர்கள் இங்கேயுள்ளவர்களைக் கட்டுப்படுத்த அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தினாலேயே ஆட்சேபிக்கப்பட்டது. அது பற்றி கடிதப்போக்குவரத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மாநில அதிகாரிகள் தங்கள் கணக்குகளை “லோக் அயுக்” திடம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. நம்முடைய மாநில அதிகாரிகளும் மத்தியில் உள்ளவர்களுடைய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு செயல்படவேண்டுமென்ற கருத்தை நாங்கள் எதிர்க்கின்றோம். இந்த “லோக் பால், லோக் அயுக்” என்கிற திட்டத்தையே நாங்கள் எதிர்ப்பதாக வெளியே ஒரு கருத்து நிலவி வருகிறது. அது தவறாகும். நாங்கள் அந்தத் திட்டத்தை எதிர்க்கவில்லை. அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்கிறோம். இந்த மாநிலத்தில் உள்ள அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் இவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் இந்த மாநிலத்திலேயே இருக்கவேண்டுமே தவிர வெளியாருடைய ஆதிக்க

1968 ஆகஸ்ட் 29]

[திரு. செ. மாதவன்]

கத்திற்கு உட்பட்டு இருப்பது என்பதனைத் தான் எதிர்க்கிறோம். அந்த நிறுவனம் மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதைத் தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். மாநில உரிமையை அது பறிப்பதாகும் என்பதை இந்த ஆட்சி வலியுறுத்தி வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அன்றையதினம் இப்படிப்பட்ட அடிப்படைக் கருத்தையே முழுமூச்சாக எதிர்த்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இன்றைக்கு இதை ஆதரிக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்த நிலைமைக்கு அவர்களைக் கொண்டுவந்த வாக்காளர் பெருமக்களைப் பாராட்டி நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் கருத்தை எப்படிச் செயல்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பரிசீலிக்கவேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அன்றைக்கு அந்தக் கருத்தை அறவே எதிர்த்து வாக்குப் போட்டவர்கள் இன்றைக்கு மிக அருமையாகப் பேசினார்கள்.

ஆட்சிக்குத் தகுந்தாற்போல் சிலர் மாறி மாறி எப்படி எப்படி எல்லாம் பிழைக்கிறார்கள், அரசியலை நம்பி வாழ்கிறார்கள், அரசியல் வாழ்வைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அரசியல்வாதி வாழ்க்கையில் தனக்கு ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்புக்களை, தனது சுயநலத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதை கட்டாயம் தடுத்தாக வேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு திரு. நல்லசிவம் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை காங்கிரஸ் காரர்களும் ஆதரித்திருப்பது எனக்குப் பெருமை அளிக்கிறது. ஆகவே எல்லோரும் ஏகோபித்து இந்தக் கருத்தை ஆதரித்து இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் ஏகோபித்து ஆதரித்திருப்பது எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. அரசாங்கமும் இந்தக் கருத்தை வரவேற்கிறது.

பி.ப.
12-30

திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், “ஏதோ மசோதா கொடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னவுடன் நான் கூட நினைத்தேன் “இதுவாகத் தான் இருக்கும்” என்று. ஆனால் ஐயோ பாவம், வேறு எதையோ கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தது. திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் அந்த வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவரது தீர்மானத்தின் கருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அதைச் செயல்படுத்துகின்ற முறையிலே அரசுத் தரப்பினரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் கூடி மிக விரைவிலே—இதிலே காலதாமதம் கூட வேண்டாம் என்ற முறையிலே—மிக விரைவிலே எப்படி எப்படி மசோதாவின் பிரிவுகளைப் போடுவது, எந்த எந்த முறைகளிலே தவறுகளைக் கண்டுபிடிப்பது, எப்படித் தண்டிப்பது, தண்டிக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கூட யாரிடம் கொடுப்பது, என்பவை பற்றி எல்லாம் விரிவாகப் பேசி முடிவு செய்யலாம்.

“ஆளும் கட்சித் தரப்பில் இருந்து கொண்டு வந்தீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பது நான் முன்பு கொண்டுவந்த தீர்மானம் தான். முன்பிருந்த அரசாங்கத்தைத் தோற்கடிப்பதற்கு காரணமாக இருந்த கூட்டணிக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் தான் கொண்டுவந்திருக்கிறார், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அதற்காக வெட்கப்படலாம்.

ஆனால் இதே தீர்மானத்தை முன்பு ஆதரிக்கமாட்டேன் என்று சொன்ன கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கூட இன்றைக்கு “இதை வரவேற்கிறேன்” என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நல்ல வாய்ப்பை திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் ஏற்படுத்திக்கொடுத்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட இந்தக் கருத்திற்கான சட்டத்தை—இதற்காகப் பல ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை—ஒரு ஆண்டிற்குள்ளாகவே கொண்டுவரலாம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் “ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரலாம்” என்றார்கள். ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கொண்டு வரலாம் என்பதற்காக அவர்கள்

[1968 ஆகஸ்ட்]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆறு மாதங்களுக்கொருமுறை கொண்டு வருவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி முறையிருக்கிறது. முதலமைச்சர் கூட அப்படிச் சொன்னார்கள். நாங்கள் இந்த நம்பிக்கையில்தான் தீர்மானத்தின் மூலம் சொல்கிறவற்றை எடுத்துக்கொண்டு 6 மாதங்களுக்குள் நல்ல பிள்ளைகளாக நடந்தால் அது தேவையிலலை. அப்படியில்லாமல் மீண்டும் இப்படியே நடந்தால் அதைக் கொண்டு வருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. என் தலைவிதி, கொண்டு வரத்தான்வேண்டும். ஆனால் நல்லபடியாக நடந்துகொள்வார்கள் என்றால், புத்திசாலிகளாக நடந்துகொள்வார்கள் என்றால் அது தேவையிலலை. ஏதோ 156 வாக்குகள் பெற்றுத் தோற்கடித்து விட்டோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு அப்படியே நடந்துகொண்டிருந்தால் ஆண்டவன் தான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தங்களுடைய தலைவிதி எப்படியிருக்குமோ என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் வருத்தப்படவேண்டாம். எனக்குத் தலைவிதியில் நம்பிக்கையிலலை யென்றாலும் அவர்கள் தலைவிதி நன்றாகவே இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தலைவியைப் பற்றியும் கவலைப்பட வேண்டாம், ஆண்டவனைப் பற்றியும் கவலைப்படவேண்டாம். நம்மைப் பற்றி நாம் கவலைப்படுவோம்.

இந்த நல்ல தீர்மானத்தின் மீது—மிக விரைவிலேயே கூடி—முடிவெடுத்துச் சட்டமாகவோ அல்லது பாரம்பரியமாகவோ—சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் எந்த முடிவை எடுக்கிறார்களோ அதன்படி, அரசாங்கம் இந்தக் கருத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை உறுதியாகக் கூறிக்கொண்டு அதனாலே சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு நல்லசிவம் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாது அது பற்றிய கருத்தை மட்டும் கூறி முடிப்பார்கள் என்று நம்பி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : ஒரு சிறிய வருத்தம் எனக்கு. இப்பொழுது அமைச்சராக இருக்கிறவர்கள் முன்பு இந்தத் தீர்மானத்தைக்கொண்டு வந்தபொழுது நான் பேசினேன் நீங்களும் பேசினீர்கள், இப்பொழுது பேசக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கங்களைச் சொன்னார்கள், அதற்கு மேலே நான் பேச விரும்பவில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்த சகல பகுதியிலுள்ள நண்பர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு சந்தேகங்களைக் கிளப்பினார்கள். ஒன்று அமைச்சர்கள் மட்டும் தங்களுக்குள்ளே கொடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பது. என்னப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய ஜனமன்றங்கள் வெளியிலே இருக்கிற வோட்டர்கள்தான், மந்திரிகளும் சரியே, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் சரியே, அவர்களுக்குத் தான் முதலிலே கடமைப் பட்டு இருக்கிறோம். இந்தச் சபையின் மூலமாகப் பதில் சொல்லக் கூடிய முறையிலே இந்தத் தீர்மானம் உருப்பெறும் என்று நம்புகிறேன். இரண்டாவதாக கணக்குக் கொடுப்பதிலே சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான், என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலிருந்து சொல்ல முடியும். வெளியிலே சொல்லி விட்டால் மறுபடியும் கடன் கிடைக்காது. அதுபோன்றவர்கள் தங்களுடைய கணக்கைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். கடைசியாக அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கக்கூடிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களையும் சேர்த்து முடிவு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருப்பதிலும் அதைப் பற்றி நான் அதற்குமேல் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஆறு மாதங்களுக்குள் இது மசோதா உருவம்பெற்று சட்டமானால் நல்லது. வெளியே உள்ளவர்கள் இங்கே பேசியவர்கள் பேசிய கடைசியைப் பார்க்கும்பொழுது இந்தப் பேச்சுக்கள் எல்லாம் அவர் அவர்களது உள்ளத்திலிருந்து வந்தவை, மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையிலே வந்தவை, சட்ட மன்றத்தின் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளக்

1968 ஆகஸ்ட் 29]

கூடிய முறையில் வந்தவை என்ற அளவிலே நல்ல காட்சியாக இருந்தது. அந்த உணர்ச்சியை எல்லோருடைய பேச்சிலிருந்தும் நான் கண்டேன். ஆகையால் இது துரிதமாக இந்தச் சபை முடிவதற்குள்ளாகவே சரியான ஏற்பாட்டை மேற்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அளவுக்கு தெளிவான வாக்குறுதியைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதால் நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வில்லை. ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாக சட்டமாக வேண்டும். அந்த ஏற்பாட்டை சட்டஅமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிருப்பதால் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : By way of clarification, Sir, how about having this meeting of leaders of parties in the next Assembly session? Why not all leaders of parties meet before or during the next session and arrive at a solution? Will the Hon. Minister give an assurance that he will arrange for such a meeting so that we may feel comfortable about it?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த முறைகளைப் பற்றியெல்லாம் பல இடங்களிலே எப்படி கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று பார்த்தேன். அதிலே மன்றத்தினுடைய தலைவர் அவர்களும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களும் அங்கத்தினராக இருக்கிற காரணத்தாலே அவர்களும் பேசவேண்டுமென்று பார்த்தேன். ஆகவே எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் கூடிப்பேசி எந்தத் தேதியை சொல்கிறார்களோ அந்தத் தேதியிலே தலைவர் அவர்களுடைய அறையிலே கூடிப் பேசலாம். இப்பொழுதே கூட மற்றக் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் கூடிப் பேசி முடிவெடுத்தால் அரசாங்கத் தரப்பிலே ஆட்சேபணியில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால் இதைப் பொதுப்படையாக ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இப்பொழுது அதற்குரிய மசோதாவைத் தயார் செய்து அதற்குப் பிறகு எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்துப் பேசினால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்தத் தேதியிலே தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்களோ அந்தத் தேதியிலே பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : எந்த எந்த வகையிலே இருக்கலாம் என்பதற்கான குறிப்புகளை யெல்லாம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் தெரிவிப்பார்கள் என்றால் அந்தக் குறிப்புகளின் அடிப்படையிலே முடிவெடுத்து அதற்குப் பிறகு தயாரிக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

2 அரசாங்கப் பணிமனைகளிலும், தொழில் நிறுவனங்களிலும் தனியார் தொழிலகங்களிலும் அனுமின் இயந்திரத்தைப் புகுத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடுத்து அரசாங்கப் பணிமனைகளிலும், தொழில் நிறுவனங்களிலும் தனியார் தொழிலகங்களிலும் அனுமின் இயந்திரத்தை (ஆட்டொமேஷன்) புகுத்துதல் பற்றி திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே பொருள் பற்றி திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்களும் திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று தீர்மானங்களையும் ஒருசேர எடுத்துக்கொண்டு விவாதிக்கலாம்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, “அரசாங்கப் பணிமனைகளிலும், தொழில் நிறுவனங்களிலும், தனியார் தொழிலகங்களிலும் அனுமின் இயந்திரம் (ஆட்டொமேஷன்) புத்துவதானது நாட்டில் வளரும்